

DEVİRİMİN KARŞI KONULMAZ İLERLEYİŞİ

C. DAĞLI

BAŞYAZI

Dünyada doğan devrimci durum, birçok ülkede halk ayaklanmalarına, devrimlere dönüşüyor. Dünya devrimi, karşı konulmaz bir güçle ilerliyor. Bu topraklar da aynı sürecin içinde. Bu gelişme karşısında devrimlerden ne öğrendiğimizi ve ona ne öğreteceğimizi ortaya koymamız gerekiyor.

Bütün derelerin, nehirde toplanması gibi, tüm olaylar devrime akıyor. Devrimden önce devrim için ne öğrenmişsek bilgi, teori, devrimci eğitim, mücadele ve örgütlenme yeteneği, deneyim, pratik yaratıcılık, hepsini devrime uygulayacağımız yeni bir durum doğmuştur. Teoriyi pratiğe geçirme yeteneği kendini burada gösterir.

Deneyim, bilgi, teoriyle donanan bir parti, kaçınması gereken hatalardan kaçınır, dolayısıyla mücadelesinde başarılı olur. Teori, örgüt ve mücadeleyle uygulama alanına sokulur. Bunların bütünlüğü, devrimi örgütlemeye yeteneği demektir. Devrimi örgütlemeye yeteneği uzun mücadelelerden geçilerek kazanıldı. Daha geniş olarak da Haziran Halk Ayaklanmasında pratik sinamadan geçti. Güçlü yönler ortaya çıktığı gibi yetersizlikleri, zayıf tarafları da açığa çıktı. Bunlardan yola çıkarak mücadelenin yeni çarpışmalarına daha iyi hazırlanmalı.

Büyük bir devrimci birikime sahip olanlar mücadelede daha ileri gitmelidir. Devrimin başarılması için, daha önceki süreçlerde edinilen birikimler, devrim için bir dayanaktır, fakat devrim için daha ileri gitmek daha fazlasını yapmak gerekiyor. Yeni mücadeleye atılanların kendi pratiği gerekiyor. Bu süreçte devrime yeni değerler kazandırmalıyız. Büyük Ekim Devrimi ve bugüne kadar gerçekleşen tüm devrimler, devrimlere bir şeyler kattılar ve öğrettiler. Bütün bunların sonucunda, toplumsal devrim deneyimleri ve teorik yönden çok zenginleşmiş-

tir. Bundan sonra her devrim, zengin deneyimlerle başlar ve yeni deneyimler yüklü olarak ilerler.

Sınıf mücadelesinin, devrimlerin deneyimlerinin gerekli değişikliklerle birlikte her ülkenin somutuna uygulanması gerektiğini söylemeye bile gerek yoktur. Dünyanın, ülkelerin değişen ekonomik, toplumsal ve siyasal koşulları her zaman göz önünde tutulmalıdır. Toplumsal yaşamın canlı gelişen ve değişen yapısı göz önünde tutulmadan, somut durumun bilimsel analizi yapılamaz. Bu yöntem komünist partisinin dayandığı Marksist bir yöntemdir ve gereklidir. Proletaryanın çıkarlarının değişen koşullarda savunmak için gereklidir.

Tarihsel gelişme, ülkelerde, karşımıza özgün durumlar çıkarabilir. Özgün tarihsel durum önümüze yeni değerlendirmeler, görevler çıkarabilir. Bizim, tüm bunlara hazır olmamız gerekiyor. Olayların çok hızlı geliştiği günümüzde ve bu süreçte her an yeni durumlarla karşılaşabiliriz ve yeni durumların getirdiği mücadelelere her an hazır olmalıyız.

Bizdeki durum, bütün kapitalist ülkelerde yaşanıyor. Emperyalist-kapitalist sistem, devrimci durum/devrimci kriz, devrimci süreç olarak ifade ettiğimiz bir dönemden geçiyor. Bununla bağlantılı olarak tarihin en devrimci döneminde ve devrimci dönüşümler çağında olduğumuzu söylüyoruz. Bu belirlemeyi çok titrek olarak yapmak isteyenler var, fakat çağın tanımlaması tüm içeriğiyle Leninist Parti tarafından uzun zamandır yapılıyor. Çeşitli unsurlar ve çevreler, bu lafları etseler de onların görüşleri bütünsel olarak devrimci değildir.

Yeni bir toplumsal devrimler çağının ilerlemesi karşısında, burjuvazi diğer şeylerin yanında, geçmişten kalma gerici olan ne varsa tümüne başvurmadan

geri kalmıyor. Burjuva gericilik, kapitalist gericilik, emperyalist gericilik, dini gericiliği de içerir. Gerici olan hiçbir girişim, devrimci olanın ilerlemesini durduramaz. Tam tersine, kitlelerin devrimci kavgasını iyice hızlandırır.

Toplumsal devrimlerin birçok yerde patlaması karşısında burjuvazi kadar küçük burjuvazi de gerici alanı bir tutunma noktası haline getiriyor. Türkiye’de bazı burjuva çevreler, bizim proletaryanın toplumsal devrimleri için kullandığımız tarihin en büyük devrimi -ki öyledir, çünkü tarihte ilk defa sınıfları ortadan kaldıran ve insanlığın insani tarihini başlatan bir devrimdir- tanımlamasını tam karşısına, burjuva girişimlere uyguluyorlar.

Cumhuriyet Gazetesi, 1923 için “en büyük devrim” başlığını kullandı. Küçük burjuva sosyalistleri de 1923’ü öven yazılar yazdılar. Böylece emekçilerin devrim, halk demokrasisi ve sosyalizm mücadelesi karşısında nasıl da gerici bir konuma düştüklerini ortaya koydular. Bu, yüzünü geçmişe sırtını geleceğe dönmektir. 1923’te kurulan egemenlik, gerici burjuva diktatörlüğüdür. Açıklaması cumhuriyet sınıfsal olarak, ideolojik ve toplumsal içerik olarak burjuvadır. Sınıf bilinçli işçiler ve sınıf bilinçli parti, içeriğiyle biçimiyle burjuva egemenliğini devirmek için mücadele veriyor.

Türkiye ve Kürdistan’da işçi sınıfı, tarihsel devrimci rolünü tam anlamıyla oynayamadı, fakat oynayacaktır. Bu yönde büyük bir deneyim ve güç biriktirdi. Devrimci sınıfın yanında kapitalizmin ezdiği tüm kitleler, gelişen devrimde önemli bir devrimci rol oynayacaklardır. Bugüne kadar, halk kitlelerinin gerçek devrimci gücü ancak sınırlı olarak açığa çıktı. Daha derinden daha geniş ve daha etkin olarak bu süreçte harekete geçecektir. İşte o zaman bu büyük tarihsel olay bu topraklarda da gerçekleş-

secektir.

Küçük burjuva sosyalist hareketler, gerek bu topraklarda, gerekse diğer kapitalist ülkelerde nasıl büyük bir öfke ve güç birikimi oluştuğunu hep küçümserdiler. Leninist Parti’nin bu yöndeki belirlenimleri karşısında dudak büktüler. Gelişmeler bu yönde ortaya çıkınca, söylenenleri kopya etmeye başladılar. Bunu içtenlikle söylemiyorlar. Yani devrimci bir güç birikiminden bahsederken, tamamen kendilerini devrimci göstermek için yapıyorlar.

Dünyadaki son ayaklanma ve devrimler, toplumda büyük bir öfke, hoşnutsuzluk, kızgınlık ve güç birikimini açığa çıkarttı. Lübnanlı analistler, oradaki ayaklanmayı-devrimi değerlendirirken bu kavramları, öfke ve güç birikimi kavramlarını kullanıyorlar. Verili duruma dayanarak söyleyebiliriz ki, devrimci patlamaların daha fazlası, daha yıkıcı ve devrimci olan ise önümüzde.

Bu toprakları, dünyanın en ileri devrimci ülkelerinin arasına sokan, yalnızca nesnel toplumsal koşullar değildir. Böyle bir bakış açısından hareket edilirse, devrimin koşulları, nesnel koşullarla özdeşleştirilir. Halbuki, devrimin yalnızca nesnel koşulları değil, öznel koşulları da oluşmuştur. Bugünkü ileri devrimci koşulların oluşmasında, yarım yüzyıl yüklü-yoğun geçen devrimci mücadelenin tartışmasız yeri var. Devrimci mücadele, pratik eylemlerin yanında, bilimsel sosyalizmin ideolojik mücadelesi, devrimci, toplumcu gerçekçi sanat mücadelesi, devrimci politik mücadele gibi, mücadelenin birçok alanını kapsar. Devrim, bugüne kadar verilen mücadelenin daha ileriye götürülmesiyle gerçekleşir.

Devrimin, toplumun gündemine geldiğini her olaydan çıkarabiliriz. Tekil gibi görülen bir olayı diğer olaylarla ve devrimle bağı var. Devrimin henüz toplumun gündemine gelmedi diyenle-

rin en büyük yanlıgılarından biri, olayların birbirleriyle olan bağlarını görmemeleridir. Onlara bakılırsa, her olay, diğerinde bağımsızdır. Bu bakış açısı, sıradandır, derinlikli bir kavrayıştan yoksundur. Olaylar arasında nesnel bir bağ var. Aynı zamanda aralarında ideolojik ve politik yönde bir etkileşim var. Aynı tarihsel dönemde gerçekleşen olaylar arasında nesnel bir bağ olmadan aynı toplumsal zeminden kaynaklanmadan, en küçük bir olay bile nasıl anında başka olayları ateşler ve büyük bir olay haline gelir, bir ayaklanmaya bazen da bir devrime dönüşür. Basit bakış, bu gerçekleri açıklayamaz.

Olayların birbirleriyle ilişkisi, bağı ülkeyle sınırlı değil, dünyadaki olaylarla ve gelişmelerle de karşılıklı bağ ve etkileşim içinde. Kapitalist meta ekonomisinin karşılıklı bağımlı oluşu, o ülkenin kapitalist dünya pazarında yer alması, özel olarak uluslararası sahnede ilişkilerin dünya genelindeki maddi temelini ve nesnel zeminini oluşturuyor. Bu durum açıklanmadan, bir ülkedeki olayın anında dünya çapında olaylara yol açması açıklanamaz. Dünyadaki olayların, aynı maddi temele bağlı olarak birbirleriyle bağı var ve birbirleri üzerinde etkiye bulunurlar. Küresel iç savaş küresel başkaldırı, dünya devrimi bu çerçevede kavranıp, açıklanabilir.

Dünyada, devrim kasırgası eskiye ait ne varsa önüne katarak ilerlerken, reformistlerin olduğu yerde ise ılık rüzgarlar esiyor. Reformistler hangi sefil konumdaysa, olaylara oradan bakıyorlar. Olaylara, karşı konulmaz bir güçle devrime ilerliyor.

Burjuva toplum, kaybetmiş bir toplumdur. Eski toplumun kaybetmesiyle, kaybedecek hiçbir şeyi olmayanlar kaybetmiş sayılmazlar; fakat kazanacakları büyük bir dünya var!

Cemre Güneş Ölümsüzdür

Devrimci Komünarlar Partisi/Birlik, yazılı bir açıklama yaparak, MK üyesi Ceren Güneş’in (Özge Aydın)’ın 3 Kasım günü Serêkaniyê-Til Temir hattındaki savaş mevzilerinde ölümsüzleştiğini bildirdi.

Açıklamada, “Ceren Güneş, MLKP savaşçısı Demhat (Kerem Pehlivan) yoldaşımızla birlikte kurulu düzeninin faşist işgal hamlesine karşı; Türkiye halklarının, yalnız işgalin ve yağmacılığın destekçilerinden ibaret olmadığını göstermiş, halkların özgürlük ve kardeşlik değerlerinin bayrağı olmuştur” denildi.

Muğlalı Ceren Güneş’in geçtiğimiz dört yılda tüm savaş cephelelerinde yer aldığı belirtilen DKP/Birlik, “Menbiç savaşına katıldı. Rakka savaşında Enternasyonalist Özgürlük Taburu’nun (EÖT) komutanlığını yaptı. Rakka cephesinde, EÖT’nin karargâhını düşürmek için DAİŞ’in özel bir taktikle üç defa saldırdığı en sert savaşları, cesaretle yönetti” dedi.

Açıklama “Bu topraklara ölmek için gelmedi, ama ölümün üstüne yürümekte de tereddüt etmedi. Büyük hayalleri için geldi. Rojava’daki devrimci ve savaşı birikimi, Türk faşizmine karşı taşımak için geldi. Ölüm onun yürüyüşünü durduramayacak. Türkiye gençliği, bu cesur devrimci kadının ideallerini geçiştirecektir” diyerek sonlandı.

Cemre Güneş Ölümsüzdür! Devrim Savaşçıları Ölümsüzdür!

No Pasaran!

Enternasyonalist Özgürlük Taburu, 7 Kasım günü yaptığı açıklama ile DKP/BÖG savaşçıları Göze Altunöz (Aynur Ada) ve Yasin Aydın (İmran Fırtına)’nın ölümsüzleştiğini duyurdu.

“Rojava Devrimini yok etme saldırısı ve bu saldırıya karşı örülen büyük karşı koyuş devam ediyor. Rojava halkları bu barbar saldırıya karşı büyük bedeller pahasına tarihsel bir direniş sergiliyor. Enternasyonal Özgürlük Taburu, tüm gücüyle Rojava halklarının yanında, en ön savaş cephelelerinde devrimi savunuyor” denilen açıklamada, 6 Kasım 2019 günü iki DKP/BÖG savaşçısı Göze Altunöz ve Yasin Aydın’ın Til Temir cephesinde ölümsüzleştiği duyuruldu.

Açıklama, “Biz, EÖT’nün tüm savaşçıları söz veriyoruz. Onların yoldaşlığına layık olacağız. Halkların kurtuluş umuduna, DEVRİM’e sadakatle bağlı kalacağız! Onların adımladığı yolu zafere ulaştıracağız! No Pasaran! Geçit Yok!” sözü ile sonlandı.

Rojava Devriminin korunması için hiçbir tehlikeden sakınmayan, kanlarını devrimin harcına katan savaşçıları selamlıyoruz.

İşgale Karşı Eylemler Sürüyor

Türkiye ve Rus güçlerinin 8 Kasım günü Derik ve Girkê Legê’de gerçekleştirdiği ortak devriyeye halk tepki göstermiş, 7’inden 70’ine Kürt halkının askeri araç konvoyunu taşlamaları sosyal medya üzerinden tüm dünyaya yayılmıştı. Tepki gösteren halkın üzerine araçlarını süren Türk askerleri bir köylüyü öldürürken 5 kişiyi de yaraladı.

9 Kasım günü de Serêkaniyê’nin Til Helef beldesi ve Diwera köyünde işgale karşı düzenlenen protesto eylemleri sırasında dinci faşist çeteler Kürt halkına saldırdı, çok sayıda kişi hayatını kaybetti, onlarca kişi de yaralandı.

Aynı saatlerde Türk devletine ait SIHA’lar Til Temir’e bağlı Kasımiye köyünü bombaladı.

Bolivya’da Morales’e Darbe Girişimi

Son yıllarda Latin Amerika’da her tür yönetime emperyalizm destekli darbeler düzenleniyor, devrimci ve demokrat yönetimler devrilmeye çalışılıyor. Kimi zaman doğrudan askeri darbe (Honduras), kimi zaman yargı darbesi (Brezilya), kimi zaman suret-i haktan görünüş seçim sonrası yön değiştirme (Ekvador), kimi zaman “dış güçlerin” açık bir şekilde sürece dahil (Venezuela) şeklinde geliyor. Ama hepsinin ortak özü, Latin kıtasının demokratik veya sosyalizm eğilimli yönetimlerini devirmeye çalışmaktır.

Latin Amerika’da halkların art arda kapitalist sisteme karşı ayaklanması, yükselen “sol dalga” çoğu yerde demokratik hükümetlerin kurulmasına imkan sağladı. Ayaklanmalar Latinlerin tüm ülkelerine (ve tüm dünyaya) yayılıyor. Böylece şartlarda emperyalistler doğrudan darbe tezgahlıyor. Paramiliter kuvvetler örgütüyor, “kıralk aktivistler” sürüyor piyasaya. Asker ve polisleri satın alıyor.

Bu tezgahlardan sonuncusu şu an Bolivya’da sahnelenmekte. Evo’in seçimleri 4. kez kazanmasını takiben ülke emperyalistler eliyle kaosa sürüklenmeye, gerici darbe hayata geçirilmeye başlandı. Seçimleri %10 oy farkı ile 4. defa kazanan Bolivya’nın ilk yerli

başkanı Morales’e karşı “muhalefet” ayaklandı!

Bunun bir “darbe” olduğunu söyleyen Morales istifa etmeyeceğini duyurarak halkı darbeye karşı sokaklara çağırdı. Polislerin de sokaktaki “muhalefet”e müdahale etmek yerine anonslar yaparak karşı-devrim saflarında yer alacaklarını açıklamaları sosyal medyada bir anda yayıldı. İlk anda polisin nasıl olup da “göstericilerin safında” yer aldığına şaşırınlar, eylemlerin rengini buradan rahatlıkla anlayabilir.

Ve 9 Kasım günü karşı-devrim, devlet televizyonu Bolivia TV ile devlet radyosu Patria Nueva’da (RPV) kontrolü ele geçirdiğini duyurdu. Stüdyoları işgal eden grup, gazetecileri 2 saat alıkoyarak, yayın faaliyetlerine son vermemeleri halinde tüm ekipmanı imha etmekle tehdit etti. Yayıncılar, binadan ayrılmak zorunda kaldı.

11 Kasım günü, Morales’e destek için yüzbinlerce kişinin sokaklara çıkması bekleniyor.

Gazetemiz yayına hazırlanırken Morales seçimleri yenileme kararı almış bulunuyordu. Birkaç saat sonra da istifa ettiği haberi geldi... Ancak Latin halkları, kendilerine reva görülen yoksulluk, açlık ve baskı sistemlerini asla kabul etmeyecek, son nefeslerine kadar mücadeleyi sürdürecektir.

Editör

IRAK: AYAKLANMA DEVRİME DÖNÜŞÜYOR!

Baş tarafı 1.sayfada

Ve daha önemlisi, ayaklanmacılar, yanlarına gelen milletvekillerini "bu gösterileri sizin kurduğunuz, oylarınızı vererek onayladığımız sisteme karşı yapıyoruz. Eğer gerçekten ciddiyeniz parlamentoya gidip kurulan bu adaletsiz sistemin yıkılması için gösteriler yapın" diyerek kovuyor; Ayaklanmayı kendi denetimine almak için ayaklanmacıların yanına giden dinci lider Sadr'ı ise, "gösterilerimiz ve taleplerimiz sadece var olan hükümet ve bir partiye karşı değil, kurulan adaletsiz sisteme karşıdır. Bunu bir hükümetin istifası için kullanmamız amacıyla da yapmıyoruz" sözleriyle terslemişler.

Bu nokta, ayaklanmacıların artık basit bir hükümet değişikliği ile kandırılıp evlerine geri gönderilemeyeceklerini göstermesi açısından oldukça önemlidir. Öyle anlaşılıyor ki; tıpkı 1917 Şubat Devrimi'nin "ekmek istiyoruz" diyen açların eylemleriyle başlayıp Ekim Devrimi'ne dönüşmesine benzer bir olayı yaşıyoruz. Benzetmemiz sadece ayaklanmanın evrimine ve başlangıç biçimine ilişkindir, başka bir şeye değil.

Nitekim, kitle eylemleri henüz gerçek bir ayaklanmaya dönüşmemişken; ama devrimci kitle eyleminden daha fazla, ayaklanmadan daha az bir şey olduğu sırada, Iraklılardan biri bu ha-

rekete çok doğru ve yerinde bir ifadeyle "açların devrimi" demişti. Evet, bu "açların devrimi"dır.

Irak'ta, şimdi hızla bir devrime dönüşmekte olan ayaklanma, 90'lı yıllardan beri biriken çelişkilerin, çatışmaların, kapitalist sömürünün, bu sömürüyü katlanılmaz boyutlara taşıyan emperyalist savaş ve işgalin biriktirdiği açlığın, sefaletin, işsizliğin; kıscacası, biriken ve keskinleşen sınıf çelişkilerinin patlamasıdır.

Bu bir halk devrimidir! Çünkü, Irak halklarının, emekçi sınıflarının, proletaryasının en temel taleplerinden doğmuştur. Bu bir halk devrimidir, çünkü Irak halklarının, yüzbinler, milyonlar köklü, kalıcı, tam bir çözümü için sokağa çıkmalarının sonucudur. Bu bir halk devrimidir, çünkü, Irak federal parlamentosu ve hükümeti somutunda Irak burjuvazisine karşı, kapitalist sömürü biçimine karşı, kapitalist üretimin sonuçlarının yıkıma uğrattığı emekçi halkların ayaklanmasıdır.

Bu devrim sonucunda iktidarın burjuvazinin elinden Irak proletaryası ve emekçi sınıflarının eline geçmesi anlamında, el değiştirip değiştirmeyeceğini bilemiyoruz. Bu, tamamen, işçi sınıfının bilinç, hazırlık ve örgütlülük durumuna ve oradaki devrimci, komünist güçlerin ayaklan-

maya önderlik gücüne, yeteneğine bağlıdır. Fakat sonuç ne olursa olsun, bu ayaklanma daha şimdiden burjuva toplumu derinden, köklerinden sarsmış, tüm eski alışkanlıkları parçalamış, proletarya ve emekçi sınıfların bilincinde muazzam bir değişime yol açmıştır.

Büyük bir devrime dönüşmekte olan; hatta dönüşmüş olan bu ayaklanmanın iktidarın fetihle, politik iktidarın sınıfsal el değiştirmesiyle sonuçlanma ihtimali, şu andaki durum ne olursa olsun, halen mevcut.

Bunun için, birincisi; ayaklanmanın yönetimini eline alacak devrimci/proleter bir parti ya da en azından otoritesi ayaklanmacılar tarafından kabul edilmiş bir "Devrim Komitesi" gerekiyor. İkincisi, böyle bir "Devrim Komitesi" ya da devrimci bir komünist partinin derhal, hiç zaman geçirmeden, bankaları kamulaştıracağını, burjuvazinin tüm mallarına, fabrikalarına, petrol yataklarına, büyük toprak mülkiyetine el koyacağını ilan etmesi; üçüncüsü, iktidarı alır almaz, emekçi sınıfların maddi yaşam koşullarında bir iyileştirme yapacağını, vb. vb. inandırıcı, somut, iki anlama gelmez biçimde göstermesi; dördüncüsü, Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkının koşulsuz tanyacağını ilan etmesi gerekir.

İktidarın burjuvaziden alınıp devrimci bir

halk iktidarın kurulması durumunda, direnişi on kat, yüz kat artacak olan burjuvazinin direncini kırmak için bu önlemler yaşamsaldır. Bu önlemlerle ayaklanmacılar emekçi sınıfların ezilen halkların, Kürt ulusunun içten gelen, sarsılmaz desteğini alarak Irak burjuvazisinin ve onu destekleyecek olan emperyalist güçlerle bölge gericiğinin direncini kırabilir.

Irak halk ayaklanması, başlangıcı, gelişimi ve geçirdiği evrim dolayısıyla derslerle doludur. Leninistler dahil, gerçek devrimci güçlerin, politik ve ekonomik iktidarı bir devrimle ele geçirmek ve zafer kazanmak isteyen devrimci komünist güçlerin bu ayaklanmadan öğrenecekleri çok şey olacak.

Şili'den Sudan'a; oradan Lübnan ve Irak'a kadar dünyanın her tarafında işçiler, emekçiler, yoksullar, işsizler ayaklanıyorlar. Bu kadar çok ayaklanmanın bu kadar kısa zamanda ve bu kadar geniş bir coğrafyada ortaya çıkması bir rastlantı değildir. Bütün bunların ayrıca ele alınması ve arkalarındaki maddi temelin açıklanması gerekir. Bu başka bir makalenin konusu olsun. Ama şimdiden bir kez daha şu gerçeği haykırabiliriz:

Yeni bir dünya doğuyor!

Baskılar Bizi Yıldırılmaz

Zindanlarda tutsaklara ve ziyaretçilerine yönelik baskılar, yasaklamalar devam ediyor. Şakran 2 Nolu T Tipi Cezaevi'nde kalan Musa Karataş'ı ziyaret eden Ülkü Şeyda Başaraner'e, başka bir tutsağa selam verdiği gerekçesi ile 4 ay görüş yasağı verildi.

18 Ekim günü cezaevine kapalı görüşe giden Başaraner, aynı anda görüşe çıkan tutsak Mustafa Koçak'a eliyle selam verdiği için önce gardiyanlar tarafından uyarıldı, sonra "kurum güvenliğini tehlikeye düşürmek"ten görüş cezası verildi.

Cezanın dayandırıldığı "Görüşme hakkına sahip özel kişilerin kurum güvenliğini korunması amacıyla alınan tedbirlere aykırı davranışları ve istekleri nedeniyle görüşme hakları, kurumun en üst amirince bir aydan bir yıla kadar kısıtlanabilir" maddesi. Ve müebbet hapis cezası almış bir tutsağın görüşçüsü, "el ile başka bir tutsağa selam verdiği için" görüş hakkından men edilebiliyor. Ülkü Şeyda Başaraner'in selam verdiği tutsak da yine ağırlaştırılmış müebbet cezası alan ve adil yargılama talebi ile 3 Temmuz'dan bu yana açlık grevinde olan Mustafa Koçak...

Ziyaretçilere verilen yasakların amacı görüşçülere verilmiş istenen gözdağından çok, duvarlar ve parmaklıklar arasında hapis tutulan devrimci tutsaklara verilen bir cezadır.

Baskılar, Cezalar Bizi Yıldırılmaz!

Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük!

HDP'li Belediyelere Kayyum Atamaları Sürüyor

HDP'li belediyelere kayyum atamaları sürüyor. 19 Ağustos'ta Amed, Van ve Mardin Büyükşehir belediyelerine kayyum atanması ile başlayan süreçte, kayyum atan belediye sayısı en son dün Kızıltepe Belediyesi'ne kayyum atanması ile birlikte 15'e ulaşmış oldu. HDP'li seçilmiş belediye başkanlarından 6'sı da "KHK"lı oldukları gerekçesi ile 31 Mart seçimlerinden sonra mazbatalarını alamamışlardı.

Demokrasi Nöbetleri, oturma eylemleri, yürüyüş ve basın açıklamalarıyla kayyum atamaları haftalar boyu protesto edildi, imza kampanyaları başlatıldı.

Ağustos ayında üç belediye kayyum atanmasının ardından, Diyarbakır Kulp'ta da 12 Eylül günü yaşanan patlama sonrası tutuklanan belediye eşbaşkanlarının yerine ilçe kaymakamı kayyum olarak atanmıştı.

18 Ekim günü tutuklanan Hakkari, Nusaybin ve Yüksekova belediye eşbaşkanlarının yerine belediyelere kayyum atandı. Hemen

ardından 22 Ekim günü gözaltına alınmış olan Kayapınar, Bismil, Kocaköy, Erciş ilçe belediyelerinin eşbaşkanları görevden alınarak yerlerine kayyum atandı.

Aynı gün, görevden uzaklaştırılmış olan Diyarbakır Büyükşehir Belediyesi Eşbaşkanı Selçuk Mızraklı ve diğer eşbaşkanlar "örgüt üyesi olmak", "örgüt propagandası yapmak" suçlarıyla tutuklandı.

29 Ekim günü Cizre Belediyesi'ne kayyum

atandı. "Geçici olarak görevden uzaklaştırılma" gerekçesi, Cizre Belediyesi Eşbaşkanı Mehmet Zırğın'ın yargılandığı bir dava ve sosyal medya paylaşımları nedeniyle hakkında soruşturma açılması oldu. Zırğın'ın yerine yine kaymakam kayyum olarak atandı.

2 Kasım günü de Saray Belediye Eşbaşkanı Caziye Duman, gözaltına alınmasının ardından görevinden alınarak yerine kayyum atandı.

4 Kasım günü İçişleri Bakanlığı'nın Mardin'in Kızıltepe Belediyesi Eşbaşkanı Nilüfer Elik Yılmaz'ı görevden almasının ardından İlçe Kaymakamı yerine kayyum olarak atandı. Valilik Eşbaşkanı Yılmaz'ın hakkında açılan soruşturmalardan kaynaklı görevden uzaklaştırıldığını söyledi.

Gazetemiz baskıya hazırlanırken, 9 Kasım günü ilk saatlerde, gözaltına alınmış olan Van'ın İpekyolu Belediyesi Eşbaşkanı Azim Yacan, İçişleri Bakanlığı tarafından görevden aldı ve yerine ilçe kaymakamı kayyum olarak atandı.

Amed'de Dünya Kobane Günü Selamlandı

Amed'de 1 Kasım Dünya Kobane günü nedeniyle basın açıklaması gerçekleştirildi.

HDP il örgütünün çağrı yapması üzerine ilçe binaları önünde basın açıklaması için saat 13.00'de bir araya gelindi. Yenişehir ilçe binasından bir kez daha çıkmalarına izin verilmeyen partililer ve polis arasında uzun süre tartışma yaşandı.

Tartışmaların ardından ilçe binasına giren kitle buradan megafonla basın açıklamasını pencereden okudu.

Basın açıklamasının okunduğu esnada aşağıda açıklamayı dinleyenlere polis müdahale ederek oradan uzaklaştırmaya ça-

ıştı. Buna rağmen sokaktaki halk basın açıklamasını ilgi ile dinledi.

Basın açıklamasını okuyan HDP Yenişehir ilçe Eşbaşkanı Dünya Kobane Günü'nde bir kez daha polisin engellemesi ile karşılaşmalarını ilçe binalarının önünde yapılmak istenen bir açıklamaya dahi izin verilmemesi ama bu engellemelere rağmen bu açıklamanın her koşulda yapılacağına değinerek 1 Kasım Dünya Kobane Günü'nü selamladı.

Açıklama sık sık "Biji Berxwedane Kobane" sloganları ile kesilenken açıklama sonunda "Kobane'de Savaşan Kadınlara Bin Selam" sloganı atıldı.

"Biji Berxwedane Rojava"

1 Kasım Dünya Kobane Günü ve 2 Kasım Dünya Rojava Günü dolayısıyla Amed Bağlar semtinde bugün bir basın açıklaması yapıldı.

HDP İl Örgütü saat 15.00'te Bağlar'da basın açıklaması için il ve ilçe yöneticileri ile bir araya geldi. Yoğun polis ablukası altında milletvekilleri ve polis amiri arasında uzun bir tartışma yaşandı. Diyarbakır milletvekili Dersim Dağ polisle yaptığı konuşmada, kamu düzenini bozmadan basın açıklaması yapacaklarını, dünyanın kabul ettiği bir gün için böyle bir yasaklamayı utanç verici bulduğunu, il ve ilçe yöneticileri dışında basın açıklamasına kimsenin katılmayacağını dile getirdi.

Polis, valiliğin yasaklama kararı gerekçe göstererek açık alanda basın açıklamasına izin vermeyeceklerini söyledi. Uzun süren tartışmalar sonucunda

polis, sadece yönetimin katılacağı bir açıklamaya izin vereceklerini açıkladı. Abluka altında basın açıklamasını yapan kitle sık sık Rojava ve Kobane için sloganlar attı.

Basın açıklamasını okuyan HDP Amed İl Eş Başkanı Zeyyat Ceylan, dünyanın her yerinde Rojava ve Kobane gününün kutlandığını, bugünlerin büyük mücadelelerle kazanıldığını, ancak bugün yapılmak istenen ise bu devrimin büyümesine engel olmak olduğunu dile getirdi; mücadele çağrısını yaptı.

Açıklama "Biji Berxwedane Rojava" ve "Biji Berxwedane Kobane" sloganları ile sona erdi. Açıklamaya katılmalarına izin verilmeyen kitle alandan zılgıtlar ve sloganlar eşliğinde ayrılmaya çalışınca polisin saldırısı ile karşılaştı. Buna rağmen Emek Caddesi'ne doğru yürüyen kitle, sık sık zılgıt ve alkışları sürdürdü. Eylem, kitlenin dağılması ile sona erdi.

Mücadele Birliği/Amed

Gençlik Krize Ve Geleceksizliğe Karşı Buluşuyor

İçinde yaşadığımız kapitalist sistem, biz gençleri her geçen gün geleceksizliğe sürüklüyor.

Milyonlarca genç insan geçim kaygısı nedeniyle okuduğu üniversiteyi bırakmak zorunda kalıyor. Aynı zamanda da üniversiteleri bitirdiğimiz zaman işsiz kalma durumumuz, kapitalist sistem içerisinde oldukça kolay. Malum "Her üniversite mezunu iş bulmak zorunda değil" sözleriyle bu durumu meşrulaştırmaya çalışan zihniyetler de var.

Kıscacası genç nüfusun oldukça yoğun olduğu coğrafyamızda, gençlik artık yaşamdan ve gelecekten umudunu kesmiş durumda. İşsizlik korkusu ile uzmanı olmadığı her işi yaparak hayata tutunmaya çalışan gençler de, iş cinayetlerine kurban gidiyor ardı ardına.

Tüm bu durumları yaratan kapitalist sisteme karşı mücadeleyi yükseltmekten, büyütmekten başka çaremiz yok!

Bu sebeplerden dolayı siz mücadele arkadaşlarımızı, sıra arkadaşlarımızı tüm gençliği bu sorunları birlikte konuşup, çözümleri birlikte aramak için etkinliğe davet ediyoruz!

Sen yoksan bir eksiziz!

Gençlik gelecek, gelecek sosyalizm!

30 KASIM Cumartesi

SU ÖSTERİ SANATLARI SAHNESİ

İskenderpaşa, Vezirçemesi Sok. No:3/A Fatih İstanbul

Geleceksizliğe ve Krize Karşı

GENÇLİK BULUŞUYOR

GENÇLİK BULUŞUYOR

Sinevizyon Panel Serbest Kürsü Müzik

DÖB DEVRİMCI ÖĞRENCİ BİRLİĞİ DOBIRligi

LENİN'DE POLİTİK ÖZGÜRLÜK

Umut Çetiner

Lenin de, Marx ve Engels tarafından ortaya konan toplumsal gelişiminin bütünlüklü ve devrimci açıklaması doğrultusunda hareket ederek, politik özgürlüğün işçi sınıfı tarafından bir devrimle kazanılmasını acil görev olarak öne çıkarmış ve her şeyi buna tabi kılmıştır.

Lenin'in yazılarını tek tek incelediğimizde görürüz ki, politik özgürlüğün bir devrimle elde edilmesinin acil görev olduğuna yapılan vurgu çok güçlüdür. Bunun bir nedeni, hiç kuşku yok ki, işçi sınıfını ve onun ileri, gerçek mücadelecisi kesimini bu bilinçle eğitmektir. Ama tek neden bu değildir. Bunun başlıca nedenlerinden biri de, o dönem Avrupa sosyalist hareketinin toplumsal reformculuk çizgisine gerilemiş olması, dolayısıyla işçi sınıfına önderlik etmesi gereken başta sosyalist bilinçli işçiler olmak üzere, genel olarak sosyalist faaliyet yürütenler arasında bu bilincin zayıflamış olmasıdır.

Kapitalizmin bir gönenç döneminden geçmiş olması, 1840-1871 arasında sürekli olarak iç savaşlarla boğuşan Avrupalı kapitalistlerin, zamanla, bir işçi aristokrasisi oluşturmaları ve 1871 Paris Komünü'nün yenilgisinin yarattığı geri düşüş Avrupa sosyalist hareketinin gerilemesine neden olmuştur. Bu gerileme o denli ileri boyutlara varmıştır ki, 1. Dünya Savaşında kendi yağmacı burjuva hükümetlerinin yanında yer alıp savaşta dahi destekleyeceklerdir. Avrupa'nın o dönem ideolojik ve politik olarak sosyalist hareketin merkezi olması; bu urun, toplumsal uzlaşmacılık ve politik talepler uğruna mücadeleler urunun başka ülkelerdeki sosyalist hareketlere nüfuz etmesini sağlayacaktır.

Aslında Engels, bu durumu 1880'lerden itibaren görmüş ve dile getirmiştir. Örneğin 1885'te "Köln Komünist Davası Üzerine Açıklamalar"ı yazdığı önsözde; buraya kadar olan kısmında aktardığımız sınıf hareketinin gelişimine dair tüm tespit ve uyarılarına rağmen, sosyalist hareketin, sosyalist işçilerin gösterdikleri yanlış tutuma yönelik eleştirilerini açıkça ifade eder:

"... Özellikle grevler, sendikalar, üretim kooperatifleri kuruldu, ama asıl mesele, böyle şeylerin kalıcı olarak gerçekleşebilmesi için, her şeyden önce almanın ilk olarak politik zaferle ele geçirilmesi olduğu unutuldu." (C-3/124)

Lenin, proletaryanın nihai hedefine varabilmesi için, bu unutulmanın hatırlan-

masının bir zorunluluk olduğu bilinciyle hareket eder. Uzun yıllar boyunca, uluslararası komünist hareketin "liderleri" (Kaustky vb) ve "saygın" partileri (Alman Sosyal Demokrat Partisi) eliyle, sosyalist hareketin, işçi sınıfı hareketinin kılcal damarlarına kadar zerk edilmiş toplumsal-reformculuk zehrini söküp atmak için, tüm politik yaşamı boyunca kesintisiz mücadele yürütür. Ve bu doğrultuda, her vesileyle, bir devrimle politik özgürlüğün kazanılmasının acil-ilk görev olduğunu sosyalist harekete, sosyalist bilinçli işçilere ve işçi sınıfına hatırlatır.

1894 yılında kaleme aldığı "Halkın Dostları Kimlerdir ve Sosyal-Demokratlara Karşı Nasıl Mücadele Ederler?" kitabında,

"... Rus işçisi, tüm demokratik unsurların en önünde otokrasiyi devirerek ve Rus proletaryasını açık politik mücadeleden dolaysız yoldan muzaffer komünist devrime doğru götürmektedir..." der (C-1/24)

Henüz 24 yaşındayken ortaya koyduğu ve sürekli hatırlatacak olduğu bu anlayış, Lenin'in politik mücadele hayatının tüm dönemlerinde taktik ve politikalarına damgasını vuracaktır. Marx-Engels'in sınıfsız-sömürsüz topluma doğru yürüyüşün önündeki engellerin, politik özgürlüğün kazanılmasıyla ve bu sayede politik-toplumsal düzenin demokratikleştirilmesiyle temizleneceği tespitinin takipçisi olan Lenin; işçi sınıfına bu acil görevini kavratma, bu temelde işçi sınıfının örgütlülüğünü sağlama, harekete geçirme ve her olanağı bu amaca ulaşmak için değerlendirme çabasından hiç geri durmayacaktır.

1895-96 yılında Rus sosyalist hareketi için bir program taslağı kaleme alan Lenin, bu seferde;

"...2) Rus işçi sınıfının kurtuluşu için mücadelesi politik bir mücadeledir ve acil hedefi politik özgürlüğün elde edilmesidir..." diyecektir. (C-1/455)

Böylece, işçi sınıfı hareketinin acil hedefinin ne olması gerektiğine dair bakışını programatik düzeyde ifade eden Lenin, 1897 yılında, "Rus Sosyal-Demokratlarının Görevleri" başlıklı makalede ise,

"... Yaşamdaki tüm tezahür biçimleriyle otokrasinin özü konusundaki anlayışı yaygınlaştırmaya, onun sınıf içeriğini açığa çıkarmaya ve otokrasinin devriminin kaçınılmaz bir zorunluluk olduğu, politik özgürlük kazanılmadan ve

Rusya'nın politik ve toplumsal düzeni demokratikleştirilmeden işçi davası için başarılı bir mücadeleden olanaksız olduğu inancını kitlelere taşımaya çalışırlar..." der. (C-1 / 485)

Lenin'in, sosyalist işçiler başta olmak üzere sosyalistlerin politik görevine bir kez daha dikkat çektiği bu dönem, aynı zamanda Rusya'da "Ekonomizm" in etkin olduğu dönemdir. İşçi sınıfının politik mücadelesini geri plana iten ve politikanın itaatle ekonomik mücadeleyi izlemesi gerektiğini çeşitli biçimlerde vaaz eden bu anlayış, Credo (inanç beyanı) başlıklı bir bildiri kaleme alır. Ve bu bildiri Rus sosyalistleri arasında da etki yaratır. Bunun üzerine Lenin, 1899 yılında onbeş komünistin daha altına imza attığı, "Rus Sosyal-Demokratlarının Bir Protestosu"nu kaleme alır. Burada,

"... Proletaryanın sınıf mücadelesinden ayrılmaz olan ve ilk görev olarak politik özgürlüğün mücadelesiyle elde edilmesini koyan, bağımsız bir politik işçi partisi kurma yolundan saptırılması tehlikesi var" diyecektir. (C-1 / 504)

Burada Lenin, sadece önüne ilk görev olarak politik özgürlüğün bir devrimle elde edilmesini koymayan ekonomizm, reformizm ve türevlerine karşı çıkmamaktadır. Acil politik görevin yanlış belirlenmesinin, işçi sınıfı hareketinin burjuvaziden bağımsızlığını sağlayacak kendi partisini yaratmasına da engel olacağı, dolayısıyla sınıfsız-sömürsüz topluma olan ilerleyişi de tehlikeye atacağı söylenmektedir. İlk-acil politik görevin doğru belirlenmemesi halinde, tüm alanlardaki politikaların ve pratik faaliyetlerin de (proletaryanın partisi nasıl olmalı da dahil) doğru belirlenemeyeceğinin altı çizilmiştir bu esasiyle.

Öyleyse tersten söylesek, bir partinin politikaları ve pratik faaliyetleri bize, o partinin önüne ilk-acil politik görev olarak neyi koyduğunu da gösterir. Devrim uğruna mücadeleyi mi reformlar uğruna mücadeleyi mi?

Bu yıllar aynı zamanda, RSDİP'in kurulabilmesi için politik bir gazete çıkarılması çabasının yoğunlaştığı yıllardır. Ve Lenin'in bu çabası meyvesini vererek, içinde Plehanov, Akselrod, Martinov gibi sosyalist hareketin farklı biryelerinin de içinde yer aldığı İskra'nın çıkarılması kararlaştırılacaktır. Bunu Lenin, İskra yazı kurulu adına kaleme aldığı bir duyuru ile ilan ederken; hem komünistlerin görevlerini nasıl

kavradıklarını, hem de neyin işçi sınıfının acil görevi olduğunu da yeniden açıklamış olur. 1900'ün Eylül'ünde şöyle diyecektir:

"... Bir politik gazetenin, İskra'nın yayınlanması işine koyulurken, neyi hedeflediğimizi ve görevlerimizi nasıl kavradığımız hakkında bir kaç söz söylemeyi zorunlu görüyoruz. Sosyal-demokraside sadece proletaryanın kendiliğinden mücadelesine hizmet edecek bir örgüt görevleri; sadece yerel ajitasyon ve 'salt işçi yazını' ile yetinemez. Biz sosyal-demokrasiyi böyle kavramıyoruz. Bizim için sosyal-demokrasi, otokrasiyi karşı yönelen, işçi hareketine kopmaz biçimde bağlı devrimci bir partidir. Proletarya, modern Rusya'nın bu devrimci sınıfı olarak böyle bir partide örgütlendiğinde, omuzlarına düşen şu tarihsel görevi yerine getirecek durumda olacaktır: bayrağı altında ülkenin tüm demokratik unsurlarını birleştirmek ve tam bir dizi kuşağın kurban verildiği şiddetli mücadeleyi nefret edilen rejim üzerinde zafere ulaştırmak" (C-2 / 19-20)

İskra yazı kurulu adına kaleme alınan bu duyurudan iki ay sonra, 1900'ün Kasım ayında, "Hareketimizin En Acil Görevleri" başlıklı baş makaleyi kaleme alan Lenin, bu sefer de şöyle der;

"... Rus sosyal-demokrasisi, şimdiye kadar çeşitli defalar, Rus işçi partisinin en yakın politik görevinin otokrasiyi yıkmak, politik özgürlüğü mücadeleye kazanmak olması gerektiğini açıklamıştır... Yenilenen açıklamalara rağmen Rusya'da sosyal-demokrasinin politik görevleri sorunu, bugün yeniden ön plana çıkıyor. Hareketimizin pek çok temsilcisi, sorunun çözümünün doğruluğu hakkında kuşkuyla dile getiriyorlar... Proletaryanın politik görevleri arka plana itiliyor, bu görevler daraltılıyor ve kasıtlanıyor... Ekonomik mücadeleyi yürütmelemlerde işçilere yardım ediliyor, fakat bu yapılırken işçiler sosyalist hedefler ve bir bütün olarak hareketin politik görevleri hakkında ya çok az aydınlatılıyor ya da hiç aydınlatılmıyor..." diyecektir. (C-2 / 21-22)

Anlaşılmaktadır ki, üzerinde anlaşılan ve yayın kurulu adına açıklanan duyurudan, işçi sınıfının en acil politik görevinin bir devrimle politik özgürlüğün kazanılması olduğu temel hedefinden, RSDİP'in içinde yer alan diğer eğilimler çark etmeye çalışmaktadır. Ve bu yüzden, İskra'nın daha ilk sayısında bu temel hedefi yeniden hatırlatmıştır.

Lenin, 1894'den itibaren ifade ettiği gibi, bu temel bakıştan sapmayı, burjuvaziden bağımsız bir politik işçi partisi kurulmasından vazgeçmek, işçi davasına ihanet etmek olarak görmektedir.

Türkiye ve K. Kürdistan'da küçük burjuva sosyalist hareketin yaşadığı en önemli sorun da buradadır. 1980'den sonra, işçi sınıfının acil politik görevinin bir devrimle politik özgürlüğü kazanmak olduğu anlayışından peyderpey uzaklaştılar. Uzaktıkça, burjuvaziden bağımsız bir politik parti olma olanağını da peyderpey kaybettiler. Bu durum, onların, küçük burjuva siyasal hareketler olmaktan proletaryanın politik hareketi olmaya doğru gelişmelerine ve her geçen gün burjuvazinin ideolojik-politik hegemonyası altında kalmalarına yol açtı.

Lenin'in bu baş makalede "çeşitli defalar" ve "yenilenen açıklamalara rağmen" vurgusuyla, en yakın, en acil politik görevin devrim olduğuna dikkat çekmesi ise, bu konuya ne denli önem verdiğini gösteriyor. Bu temel mesele, herkes tarafından istendiği gibi yorumlanmasına razı değildir. Lenin, "politik özgürlüğün mücadeleye elde edilmesinden" anlaşılması gerekenin, "otokrasinin yıkılması" olduğuna ve propaganda, ajitasyonun bu temelde gerçekleşmesi gerektiğine dair ısrarlı vurgusunu aynı makalede sertleştirerek sürdürür.

"... Tüm Rusya sosyalizminin tarihi, otokratik hükümete karşı mücadelenin, politik özgürlüğün ele geçirilmesinin en acil görev haline gelmesine yol açmıştır; sosyalist hareketimiz, deyim yerindeyse, otokrasiyi karşı mücadele üzerine yoğunlaştırılmıştır.

İşçi sınıfının politik gelişiminin ve politik örgütlenmesinin ilerletilmesi... Bizim bu görevimiz ve temel görevimiz budur. Bu görevi geri plana iten, bütün kısmi görevleri ve tek tek mücadele yöntemlerini buna tabi kılmayan herkes, yanlış yoldadır ve harekete ciddi zararlar vermektedir..." (C-2 / 23-24)

Lenin yine, sadece proletaryanın politik hareketinin hedefine dikkat çekmemektedir. Aynı zamanda, her şeyin bu görevle tabi kılınmaması halinde, işçi sınıfının burjuvaziden bağımsız olan yolunu kaybetmekle yüz yüze kalacağını altını çizmiştir.

Plastik Atıklarla Mücadele (Mi?)

Reuters, "Japonya, Haziran ayında Osaka kentinde gerçekleştirilecek G20 Zirvesi'nde okyanuslardaki plastik atıkların azaltılması konusunun öncelikli olarak ele alınmasını istiyor" diyor ve devam ediyor:

"G20 zirvesine ev sahipliği yapacak olan Japonya Başbakanı Shinzo Abe, ülkesinin dünyaya biyolojik parçalanabilirler ve diğer yenilikler de dahil olmak üzere denizlerdeki plastik çöplü azaltma konusunda liderlik etmek istediğini söyledi.

Japonya, plastik atıklarla büyük bir deniz kirleticisi ülke olmasa da, ABD'den sonra kişi başına düşen dünyanın 2 numaralı plastik ambalaj tüketicisi. Science Advances dergisinde yayınlanan araştırmaya göre, dünya 2015 yılında yaklaşık 380 milyon ton plastik üretti. Dünya Bankası'nın açıkladığı veriye göre ise insanlar 2016 yılında 242 milyon ton plastik atık üretti. Plastik atıkların yaklaşık %55'i 2015 yılında atıldı, %25'i yakıldı ve %20'si geri dönüştürüldü" diyor.

Kapitalizmin küresel ölçekteki kirliliğinin en çıplak görüntülerinden birisi okyanuslardaki çöp adacıkları, karalarda ki çöp dağlarıdır. Bunlar, kapitalizmin yüksek kar elde etmekten başka hiçbir şeyi, hiç kimseyi düşünmediğinin en çıplak göstergesidir. Sonuçlarla uğraşacaklarını söylüyor ve adeta şöyle sesleniyor bu pislüğün sorumluları: "Dünyayı kirlettiğimizin bu denli görünmesini engellemeye çalışıyoruz. Kapitalizm bataklığına parfüm sıkalım!" İnsanlığı birbirine yabancılaştırmaya çalışan sermaye sınıfı, suyumuzu, havamızı kirlettiği zehirli gıdalarla insan bedenini hastalıklar yumağına çevirdi. Savaşlarla yoksul milyonları göç yollarında öldürdü. Ucuz iş gücü olarak görülen işçi emekçi çocukları geleceksizlik içinde intiharlara sürüklendi. Başkaldıranlara ise ordu ve polisiyle kan kusturdu. Zindanlara attı... Şimdi gelmişler "bu çevre kirliliğine müdahale edelim" diyorlar... Timsah gözyaşlarımız da yetmeyecek sizi kurtarmaya!

Zamlar Ve Açlık İsyanları

Motorin, çay ve şekerden sonra seçimlerin bitmesinin hemen ardından başlayan zam listesi giderek uzamaya devam ediyor. Somut zamların yanında beklentiler de dikkat çekici:

BENZİN: Motorin fiyatının 25 Haziran'da 22 kuruş artırımından ardından, petrol fiyatları nedeniyle benzin fiyatına da 27 Haziran itibarıyla geçerli olmak üzere 20 kuruş zam yapılacaktır. Ancak son anda yapılmadı. Sektör temsilcileri bunun nedenini anlamadıklarını, daha büyük bir zamlarla karşılaşılabilirceğini söyledi.

ET-SÜT: Sektör temsilcileri, Et ve Süt Kurumu'nun (ESK) da ete zam yapmasını bekliyor. Bu durumun, artan bütçe açığıyla birlikte Hazine'nin zarar eden KİT'lere verecek kaynağının azalmasından dolayı olduğu belirtildi. Yetkililer ESK'nin de 2018'de 491 milyon TL zarar ettiğini anımsattı. Türkiye Kasaplar Federasyonu Başkanı Fazlı Yalçındağ ise üreticilerin maliyetlerindeki artışı satış fiyatlarına yansıtılmaktan şikâyetçi olduğunu söyledi. Başka bir sektör temsilcisi de Mayıs'ta zamlanan süt ve süt ürünlerine yeni bir zammın yaz ayları içinde gelebileceğini aktardı.

BİTKİSEL YAĞ: Yağ fiyatının döviz kuruna bağlı olduğunu belirten Bitkisel Yağ Sanayicileri Derneği Başkanı Tahir Büyükhelvacıgil, "2018 Ocak ile 2019 Ocak karşılaştırıldığında doğalgaz yüzde 76, dolar kuru yüzde 40, elektrik ise yüzde 56 arttı. Ayçiçek yağı ise bu dönemde sadece yüzde 14 yükseldi. Ayrıca tohum maliyeti yükseldi. Önümüzdeki aylarda bitkisel yağ fiyatlarının makul seviyede artması da normal olacaktır" dedi.

TOPTAN GIDA: İstanbul Gıda Toptancı Tüccarları Derneği Başkanı Mustafa Karlı, "Bugün işler durgun olduğu için zam beklenmiyor. Ancak okulların açılmasından sonra, 2019

Kasım gibi fiyatlarda bir hareketlilik olabilir" dedi.

BEYAZ EŞYA: Mobilya ve beyaz eşyadaki KDV ve ÖTV indirimleri 30 Haziran'da bitecek. Mobilyada KDV %8'den %18'e yükselecek. Beyaz eşyada %0 olan ÖTV %6,7 olacak. Ticari araçlarda da KDV %1'den %18'e yükselecek... Bu gelişme de mobilya, beyaz eşya ve ticari araç fiyatlarını artıracacağı için enflasyon üzerinde yukarı yönlü baskı yaratacak.

Hangi sektöre bakacak olursak, "girdi maliyetlerinin yüksekliği ve pazardaki yan ürünlerin çok önceden zamlanmış olması nedeniyle zam yapmak zorunda kalındığı" açıklamaları yapılır oldu. Zamların zamanlamaları da yerli yerinde. Toptan gıda okul açılınca yapsın ki zammı, alışveriş yapmak zorunda olan aileleri soyabilsin. Hurmayı ramazan ayında zamladın, et ve süt zammını ise bahar döneminde yapın. Beyaz eşya ve mobilyaya zammı da yaz ayında düğünlerin olduğu, yeni evlerin kurulduğu dönemde yapın.

Topluma para kasası gözüyle bakanların, işleyen bu dişlinin teklemesi karşısında bile ödleri koparken, bu gidişle başlayacak olan yağma savaşlarında ne yapacaklar görmek gerekiyor. Çocuk bezlerine 60 lira fiyat etiketi koyarak, çalınmasını diye alarm takan sermaye, nüvelerini gösteren bireysel isyan ve sosyalistlerin aynasında tüm toplumun büyüyen isyan dalgasını görüyor.

"Gecekondulardan gelip boğazımızı kesecekler" korkularının artık bir gerçekliği var. Açlıktan kendi bedenini tutuşturanlar doğru politikalarla buluşturulduğunda yaşamına son vermek yerine, taş üstünde taş bırakmayacak.

Üretenler bizleriz. Bulduğumuz sektörde çalışma arkadaşlarımız arasında en güvenilirlerden oluşan komiteleri kurmalı ve daha ilerisini yapabilmek için birbirimizi bulmalıyız.

Bir Mücadele Birliği Okuru

YOK EDİLMEK İSTENEN SENİN HİKÂYENDİR

Sibel Deniz

Güneydoğu Anadolu Projesi (GAP) kapsamında Dicle Nehri üzerindeki yapımına 2006 yılında başlanan Ilısu Barajı ve Hidroelektrik Santrali Projesi'nde, Haziran'dan itibaren su tutulma işlemine başlandı.

Hasankeyf, şimdiye kadar keşfedilen 550 kültürel ve tarihi varlık ve 5500 insan yapımı mağara barındırıyor. 1978 yılında arkeolojik sit alanı ilan edilmesine rağmen, korunması ve sonraki nesillere bırakılması için gerekli hiçbir çalışma resmi yetkili kurumlar tarafından yapılmadı.

UNESCO Dünya Kültürel Mirası kriterlerinin 9/10'unu karşılayan dünyadaki tek yer olma konumunda olan ve 12 bin yıllık tarihe sahip Hasankeyf'i sular altında bırakacak olan Ilısu Barajı'na karşı uzun yıllardır bir mücadele yürütülüyordu. Ve medeniyetin beşiği Mezopotamya'nın bu antik kentinin sular altında kalmaması için su tutulma tarihi yaklaştıkça eylemler, protestolar, lobi girişimleri, hukuksal işlemler hızlandı da, değişen bir şey olmadı. Mahkeme kararları yok sayılarak, ÇED raporları olmadan barajın inşası sürdü.

Tarih, halkların hafızasıdır. İnsan insan yapan, onbinlerce yılın birikimidir. Ve birkaç yüzyıllık bir tarihi egemen kılmayı, insanlığın hafızasını yok ederek yerine yenisini oluşturmaya çalışanların hedefinde şu an Hasankeyf var. Birkaç onyıllık ömrü olan bir baraj için, onbin yıldan fazla ayakta kalmayı başarmış antik kent yok ediliyor.

Birkaç yıl önce bunun farklı bir versiyonunu Palmira Antik Kenti'nde görmüştük. Mezopotamya'nın önemli antik kentlerinden Palmira, IŞİD tarafından patlayıcılarla yıkılmış, insanlık tarihi, insanlık düşmanları tarafından yok edilmeye çalışılmıştı. Az daha geriye gidersek, 2011 yılında Bergama'da inşa edilen Yortanlı Barajı, Antik Yunan döneminde en önemli sağlık merkezlerinden birisi olan Allinoi Antik Kentini yutarak yok etmişti.

İnsanlığın ve tarihin hazinesi demişti, genişletelim. Evet, bir toplumu yok etmek istiyorsanız, kökten değiştirmek istiyorsanız, hafızasını, birikimini, tarihini yok edersiniz. Bunun bir parçası da kütüphanelerdir. Antik kentlerden, kalıntılardan tarih hakkında, insanlık hakkında öğrenebileceğimiz her şeyi, Kütüphanelerde daha hızlı ve kolay şekilde öğrenirsiniz. Yazının bulunmasından itibaren insanlık her bir bilgiyi paylaşmak, kuşaklara aktarmak için kütüphaneler kurdu. Göç yollarının medeniyetlerin kesişme noktasındaki kütüphaneler bilginin yayılmasında en büyük etmenlerden idi. Ve tarihten bu yana gericiлик bilgiyi engellemek, halkları daha kolay yönetebilmek için "bilgi"yi yani kütüphaneleri de yok etme yoluna

gitti.

Yok edilen kütüphane deyince tereddütsüz aklımıza ilk olarak İskenderiye Kütüphanesi gelir. Milattan Önce 3. yüzyılda kurulan kütüphane dünyadaki pek çok bilim adamının, araştırmacının uğrak yeriydi. Bilginin sana gelmediği, senin bilgiye gittiğin dönemlerde neredeyse tüm dünyanın bilim ve bilgi merkezi idi.

Rahatlıkla sunu söyleyebiliriz ki, eğer İskenderiye Kütüphanesi yok edilmeseydi, insanlığın bilgi birikimi çok daha ileride olacaktı. 13. yüzyılda Bağdat Kütüphanesi, 15. yüzyılda ve 16. yüzyıllarda yakılan Endülüslü Emevi kütüphaneleri de bu gericiлик payını alanlardan.

Bilgiyi saklamak, bilgiyi paylaşmak ya da yasaklamak, ortaçağ karanlı-

ğına mahsus bir şey değil elbet. Nazi Almanyası'nda yahut 12 Eylül faşizminin karanlık günlerinde gericiлик, yakılan kitaplarla aydınlattı gökyüzünü.

Antik çağlardan kalıntılardan, yazıtlardan okuduğumuz, "medeniyet" gelişirken, dünyayı dolaşıp bilgiyi aradığımız günlerden bugün ulaştığımız nokta, telefonlarımızdan, bilgisayarlarımızdan dünyanın her tür bilgisinin parmaklarımızın ucuna gelmesi... Ancak gericiлик dünyanın dört bir yanında bunu da engellemenin yollarını buluyor. Kesilen internet bağlantıları, kapatılan siteler, engellenen sayfalar, geçmişin yakılan kütüphanelerine eş değer.

Aynı şekilde geçtiğimiz aylarda ya-

şanan bir diğer gelişme ki, aynı kapsamda ele alınmalı, daha aşağısı değil. Türkiye'nin "Milli Kütüphane"si kaldırıldı... Bir KHK ile Milli Kütüphane'nin kuruluş kanunu iptal edildi. Ve Kütüphanenin içindeki 3 milyon eserin ne olacağı belli değil... Şu an Türkiye, dünyada milli kütüphanesi olmayan tek ülke konumunda.

Kütüphanede bulunan 3 milyona yakın eserin 55 bini eski harfli Türkçe kitap, 26 bini el yazması... Ünlü ressamların orijinal tabloları, taş plaklar, fotoğraf, pul, para, afiş ve mikrofilm gibi görsel-işitsel materyaller; İstanbul'un fetihinde ele geçirilen ceylan derisi üzerine

yazılı İnciller ve tezhipli Kur'an-ı Kerim'ler de Milli Kütüphane'nin en değerli eserleri arasında...

Halkların tarihleri, hafızaları birer birer yok ediliyor... Yerini ne alacak... Koca bir hiçlik!

Başta dönemim; Hasankeyf'te Ne Oluyor:

Ilısu Barajı ile sadece Hasankeyf sular altında kalmayacak. 199 yerleşim yeri de sular altında kalacak; Irak ve Suriye halklarında da susuzluk nedeniyle yıkıma neden olacak. Hasankeyf'te şimdiye kadar 7 önemli eser taşındı, ancak Hasankeyf sadece bunlardan ibaret değil. Hasankeyf ve Dicle Vadisi'nde daha kazısı bile yapılmayan yüzlerce arkeolojik alan ve daha keşfedilmemiş belki yüzlerce arkeolojik kazı alanları var. Taşınan eserler de

doğal ortamından kopararak yapı alanlara hapsediliyor.

2017 yılından beri, vadi ve mağaralar da milyonlarca metreküp dolgu ile dolduruldu, kayalar patlayıcılarla düşürüldü ve restorasyon adı altında tahribatlar yapıldı.

"Restorasyon" adı altında tarihi Hasankeyf Kalesi betonla kaplandı. Kaleye çıkan onlarca mağara da betonla kaplandı. Kaleden tarihi Hasankeyf Çarşısı'na doğru giden yolun başında bulunan ve tarihi net olarak bilinmeyen; ancak 10 bin yıllık olduğu tahmin edilen Hasankeyf'in en ünlü mağarası da keşçiler eşliğinde yıkılarak betona gömüldü...

Yıkımların başladığı günden itibaren ilçenin en önemli tarihi eserleri olan Zeynelbey Türbesi, İmam Abdullah

Türbe ve Zaviyesi, El-Rızk Camii Minaresi, Selahattin Eyyubi Camii ve minaresi, Artuklu Hamamı ve tarihi kaleye çıkan Roma Kapısı yerinden edildi. Raman Dağı eteklerine kurulan yeni Hasankeyf yerleşkesinde bulunan "Arkeopark alanı"na götürülen eserlerin, taşıma sırasında ne kadar tahribata uğradığı bilinmiyor.

Yüzü aşkın mağara restorasyon çalışması veya incelemeler yapılmadan iş makineleriyle betona gömüldü. Su tutulma başlayınca, Dicle Vadisi boyunca bulunan 300 höyük sular altında kalacak.

Ve 20-22 Temmuz günleri baraj kapakları kapatılarak su tutulmaya başlandı ve baraj göleti her geçen gün yeni alanlara doğru büyüyor. Cıvarda yaşayan insanlar, suyun kendi yerleşim ve ziraat alanlarına ne zaman ulaşacağını bilmiyor ve tedirginlikle bekliyor.

Ekim ayı başında Hasankeyfliler için yapılan yeni yerleşim yerlerinin yolları, altyapısı tamamlanarak halk yeni yerleşim yerlerine taşınmaya mecbur bırakıldı. Bölgede yaşayan yüzlerce aile de göç etmeye başladı. Aynı zaman diliminde de 10 köy sular altında kaldı.

Bunlarla birlikte Hasankeyf'te sular altında kalacak olan yüzlerce mezar taşınmaya başladı. Hasankeyfliler, "Ölüle-rimizin bile huzur içinde yatmasına izin vermediler" diyor. Tarihte ilk olarak Moğol istilası sırasında göç etmek zorunda kalan Hasankeyf sakinleri, ikinci göçü 1966 yılında mağaralardan nehir kıyısına göç ettirildi, bugün üçüncü defa göçertiliyorlar.

Su seviyesi Küçük Saray'ın penceresine kadar geldi, antik kentin silüeti tamamen yok edildi. Ve bu hafta, Tarihi Hasankeyf Çarşısı için yıkım kararı alındı. Tarihi çarşıdaki iş yerleri için Şubat ayında "boşaltma emri" verilmişti.

Evet, Dicle Vadisi ve Hasankeyf'ten yükselen çığlık "Hasankeyf sular altında kalırsa insanlık boğulur" di-yordu... Öyle günler yaşıyoruz ki, insanlığın ortak hafızasına sahip çıkmak için de devrime ihtiyacımız var...

BENİ TAKİP ET

Bütün üniversite mezunları iş bulacak diye bir şey yok.
Nasıl "yok"?

Bilgiğin "yok". Olmak zorunda mı?
E olsa kötü mü olur?

Olsa tabii ki iyi olur. Fakat olması mümkün değil.
Neden değil?

İşsizlik olmazsa olmaz da ondan.
Neden olmaz?

Çünkü hiç kimse işsiz olmazsa işçiler maaşlarına zam istediğinde patronlar kabul etmek zorunda kalır.
Bunun neresi kötü?

Bu kötü değil. Ama böyle olunca ekonomi işlemez.
Neden işlemez?

Çünkü yükselen maaşların ödenebilmesi için, üretilen mamullerin fiyatlarını da yükseltmek gerekir.
Yükselsin; ne çıkar?

Enflasyon çıkar. Bütün malların fiyatı yükseldiği için maaş zamlarının da bir anlamı kalmamış olur. Ayrıca bununla kalsa iyi.
Başka ne olur?

Gelirin çoğu işçi maaşlarına ayrıldığı için işletmelerin karları azalır; hatta sıfırlanır.
O zaman ne olur?

O işletme kapanır ve orada çalışanlar işsiz kalır.
Haydaaa... Hani işsizlik yoktu.

İşsizliğin olmaması işsizliğe sebep oldu.
E, o zaman adam haklı: "Bütün üniversite mezunları iş bulacak diye bir şey yok".

Yok. İşine gelirse.
Gelmiyor. Ne yapacağız?

Beni takip et.

Sağlıklı Gıdalar İçin Kapitalizmden Kurtulalım

İstanbul, Tekirdağ, Edirne ve Kocaeli'nde onlarca kişinin ispanaktan kaynaklı zehirlenmeler yaşadığını biliyoruz. Sağlık Bakanı Fahrettin Koca: "Bu dönemde hastanelerimize müracaat eden toplam 196 hastamız oldu"

dedi ve ekledi: "besin zehirlenmelerinin ispanaktan değil, yabancı otlardan kaynaklandığını tespit ettik."

Yabancı otların karışması sonucu zehirlenmeler derken bahsedilen yabancı bitkide bulunan ve ispanağın rengini koruyan atropin içeren kimyasalın yoğun kullanımı daha olası görünüyor. Açıklamaya devam ediyor bakan: "Vatandaşlarımız sebzelere otlardan iyi ayıklayıp, iyi yıkasınlar"... Başkaca bir bilgi vermedi. Hangi firma nerede ekmiştir bu ürünü, denetlenmesi neden yapılmamıştır bilmiyoruz ve suç ortaklığı misali sır gibi saklanıyor.

Tohum ya da fide, sulama, gübreleme, yabancı otlarla mücadele ve ilaçlama gibi tüm işlemleri kapsayan üretim sürecinde yeterli denetim yapılmadığını, tarımsal teşviklerin ürün bazlı değil arazi bazlı yapıyor olması, sulama noktalarına uzaklık sıkıntıları gibi küçük üreticinin sorunlarına değinmiştik. İç piyasa belirleyen büyük şirketlerin ise ne tür tohum kullandığı, kullanılan kimyasalın oranı bilinmiyor. Ne zaman ki gümrüklerden geri dönüyor, bir tedirginlik sarıyor milletçe bizi. Sebzelere bakarken fiyatlarına mı baksak, yoksa sağlıksız olması ile ilgili mi kaygılanacak bilmiyoruz.

Bu ülkede yaşanan hiçbir şey kimseyi şaşırtmıyor. Çiftçiyi borçlandırarak eşitsiz bir pazar rekabetine sokan kapitalist devlet, dev tekellerin ülkemizdeki sopası oldu. Her gün daha zor bir yaşama uyanıyoruz. Toplum patlamaya hazır bir bomba gibi. Dünyanın her yanında başlayan ayaklanmalar mıknaatsın çekişi gibi her bir bireyi sokağa çekiyor. Gezi'nin tecrübesiyle, her geçen gün daha da öfkeyle dolarak dünya devrimlerini izliyor Türkiye emekçi halkları. Açlık isyanları olarak kendini duyuran bu ayaklanmaların bir ayağının bu topraklarda olacağını söylemek için kahin olmaya gerek yok. Sağlıklı gıdalara ulaşmak için dahi olsa kapitalizmden kurtulmamız gerekiyor.

"No Pasaran"

Dolores Ibarruri

1933 yılında Moskova'da gerçekleştirilen Komintern'e (Komünist Enternasyonal) delegasyon olarak katıldı. 1934'te Paris'te düzenlenen Dünya Kadın Kongresi'nde ülkesini temsil etti. 1936 yılında İspanya Temsilciler meclisine seçildi ve çalışma, barınma ve sağlık koşullarının iyileştirilmesi için mücadele verdi.

İspanya İç Savaşı'nın patlak vermesinin ardından "No Pasaran" sloganı eşliğinde sesini daha da yükseltti. Hitabet yeteneği güçlü olan Dolores'in konuşmaları, toplumun büyük bir kısmını, özellikle kadınları, anti-faşist mücadeleye çekti, anti-faşist mücadelede yer aldı. Ancak, 1939 yılında Madrid'in düşmesiyle beraber gerici güçler galip geldi. Ve Ibarruri, politik faaliyetlerine iltica ettiği SSCB'de devam etti.

Oğlu Ruben, Kızıl Ordu'ya katıldı ve 1942'de Stalingrad savaşında öldü. 1944 yılında İspanya Komünist Partisi'nin genel sekreteri oldu. Altmışlı yılların başında Sovyet vatandaşlığına kabul edildi. Bu yıllarda, politik başarısı Sovyetler Birliği tarafından kabul edildi ve Moskova Üniversitesi'nden fahri doktora ünvanı aldı. Ayrıca 1964'te Lenin Barış Ödülü ve Lenin Şeref Rütbesine layık görüldü.

1966'da "No Pasaran" adıyla otobiyografisini yayımladı.

1975'te Franco'nun ölümünden sonra anavatanına geri döndü. Aynı yıl milletvekili olarak parlamentoya seçildi. Aktif mücadele dolu yaşamını ölümüne değin sürdürdü. 1989 yılında 93 yaşında Madrid'de geçirdiği zatürre sonucu yaşamını yitirdi.

Devrime adanmış yaşamlardan biri oldu Ibarruri'nin mücadele dolu yaşamı..

"Dizlerimiz üzerinde yaşamaktansa ayakta ölmeyi yeğleriz" diyen İbaruri'nin, tutkulu ve mücadele dolu bir hayatı oldu. Her zaman İspanya'da faşizme karşı mücadeleden en önünde yer aldı.

9 Aralık 1985'de İspanya'nın Bask bölgesi'nde Vizcaya kentine bağlı Gallarta'nın bir kasabasında, yoksul bir madenci ailesinin 11 çocuğundan sekizincisi olarak dünyaya geldi.

Okumak istiyordu fakat ailesi onun eğitimi için para ayarabilecek mali güçten yoksundu. 1910'da eğitimine son vererek terzilik işinde çalışmaya başladı. 1916'da henüz yirmi yaşındayken, aynı zamanda bir komünist ve maden işçisi olan Julian Ruiz ile evlendi. Altı tane çocuğu oldu; fakat dördü yetiştinliğe eremeden, aşırı yoksulluk nedeniyle öldüler.

Politik faaliyetleri nedeniyle eşi sık sık tutuklandığından, Dolores tek başına ayakta durmak zorunda kaldı. İbaruri, bu dönemde Marksizmle tanıştı ve bu tanışıklık sıradan bir kadının nasıl değişebileceğinin kanıtı oldu. 1917'de İspanya Sosyalist Partisi'ne üye oldu. 1920'de İspanya Komünist Partisi'nin kurucuları arasında yer aldı. Madenci gazetesi El Minerero Vizcaino için "La Pasionaria" (Tutku Çiçeği) takma adıyla makaleler yazdı.

1920 yılında Bask Komünist Partisi'nin taşra komitesine seçildi. Kazandı ünlü ve saygınlık nedeniyle 1930 yılında İspanya Komünist Partisi'nin Merkez Komitesine seçildi. 1931 yılında Madrid'e taşındı. Burada sol gazete Mundo Obrero'nun editörü oldu. Kadınların yaşam koşullarını düzeltmek için çaba harcadı. Daha sonra Parti'nin politbürosuna atandı. Faaliyetlerinden ötürü birkaç kez yakalandı ve tutuklandı.

Örgütlü Bir Halkı Hiçbir Kuvvet Yenemez

Şili'de 30 pesoluk metro zammı ile 18 Ekim'de başlayan protestolar sürüyor. Halkın talebi artık "yeni anayasa".

Eylemler çok kısa sürede ayaklanmaya dönüştü. Sokağa çıkma yasağı ve OHAL ilan edildi, bu da yeni eylemlere gerekçe oldu. Halk, sağlık hizmetlerinin ve eğitimin ucuzlatılması ve ekonomik eşitsizliklerin giderilmesini istiyor.

Şili'de protestoların sembolü ise Victor Jara oldu. Evet, devrim İspanyolca şarkılar söyleyerek dolaşır Latin Amerika kıtasında ve her gittiği yere elini değdiriyor; Victor Jara'nın ellerini.

Şili'de Allende hükümetini devirmeye çalışan faşizm, Victor Jara'yı da tutuklayarak hapisane-stadyuma atmış, ama o şarkılarını söyleyip gitarını çalarak tüm devrimci tutsaklara moral olmuştu. Faşizm onu susturmanın yolunu ellerini kesmekte, sonrasında da işkence ederek öldürmekte bulunmuştu. Ve Victor Jara'nın şarkıları, Victor Jara'nın elleri, Şili'de ayaklanmada en önde gidiyor. Sokaklarda ezgileri yükseliyor. Devrim, aradan onyıllar geçse de zafer çığlıklarını atmayı hiç bırakmıyor.

Haftalar süren eylemlerde devlet başkanı Pinera kabine değişikliği kararı aldı. Asgari ücret

ve emekli maaşında arttırılmaya gidildi. Ancak bu, protestoları durdurmadı. Şili halkı Pinera'nın istifasını ve anayasanın değişmesini istiyor. Kapitalizmin sembolü işletmeler yakılıyor, yağmalanıyor. Bir milyona yakın insan sokaklarda.

Eylemlerin sürmesi ile devlet şiddetini tırmandırdı. Polis artık her eyleme gaz bombaları, tazyikli su ve plastik mermilerle, coplarla saldırmakla yetinmiyor. Sokaklarda işkence yapıyor, vahşi bir şiddet uyguluyor. Sosyal medyada gün geçmiyor ki polislin işkencesi ile yaralanan insanların görüntüleri paylaşılmasın. Ancak bunların hiç biri, Şili halkına boyun eğdiremiyor. Ve Latin Amerika'nın bu dövüşken, devrimci halkı haykırmaya devam ediyor. "El Pueblo Unido Jamas Sera Vencido!" (Örgütlü Bir Halkı Hiçbir Kuvvet Yenemez).

Brezilya Eski Devlet Başkanı Lula Serbest

Brezilya'da karşı devrimci komplolar sonucu 1,5 yılı aşkın bir süredir cezaevinde olan eski Devlet Başkanı Luiz Inacio Lula da Silva, 8 Kasım günü Yüksek Mahkeme'nin aldığı bir kararla serbest bırakıldı. Lula, hapse girmeseydi Nisan 2018 seçimlerinde faşist Bolsonaro'ya karşı kazanma olasılığı oldukça yüksekti.

Curtiba'daki cezaevinden çıkan Lula'yı binlerce kişi karşıladı.

Panama'da Yeni Anayasaya Karşı Eylemler

Panama'da, anayasada yapılan değişikliklere karşı halkın tepkileri sürüyor.

22 Ekim Salı günü başlayan protesto eylemlerinde yaklaşık 10 bin öğrencinin Panama Üniversitesi (UP) kampüsünden Ulusal Meclis'e yürüyerek yüksek öğrenime ilişkin maddelerin kaldırılması talebiyle başladı. Öğrencilerin eylemleri, yüksek öğrenimi özelleştirmeyi planlayan anayasa reform paketinin onaylandığı 24 Ekim gününe kadar sürdü.

Anayasa değişikliği paketi mecliste onaylandı.

24 Ekim günü protesto eylemlerine, anayasa reformlarının nüfusun çoğunluğuna fayda sağlamadığı gerekçesi ile inşaat işçileri birliği de katıldı.

30 Ekim günü "biz daha fazlasıyız ve korkmuyoruz" diyen bir grup parlamento yakınında toplandı. Sendikalar, üniversiteler ve insan hakları örgütlerinin eylemine çevik kuvvet polisi biber gazı ile saldıranca eylemler başkent Panama City'nin her yanına yayıldı. Polislerin vahşi saldırıları sosyal medya üzerinden hızla yayıldı.

31 Ekim günü eylem sırası şoförlerde idi. Taşımacılık sektörü çalışanları, çöp toplama sözleşmelerinin çoğunlukla yabancı şirketlere verilmesine isyan etti. Başkentte Balboa Bulvarı'nda yolları kapatan kamyon şoförleri katı atık toplama alanında çalışmak istediklerini dile getirerek "bizi dinlemelerinin tek yolu bu; burada kalıyoruz" dediler.

22 Ekim'den bu yana süren eylemlerde 100 kişi tutuklandı.

EKİM DEVRİMİ

Tarihler 7 Kasım 1917'yi gösteriyordu. "Dün çok erkendi, yarın çok geç olacak, bugün tam zamanı" diyen öncü proleterler ordusu tüm Rusya'da ayağa kalkmış; toplarıyla, tüfekleriyle Kışlık Sarayı basmış ve iktidarı almıştı. "Sopadan ve dayaktan başka hiçbir şey görmemiş" bir halk uyanmış, kendi kaderini kendi ellerine almıştı proletaryanın öncülüğünde. O gün bir kez daha "göğün fethine çıkan"lar, tarihin akışını değiştirme sorumluluğunu da üstlenmiş; tüm olanaksızlıklara, olumsuzluklara, "kapitalizmin çok gelişmiş olduğu bir ülkede devrim olmadan inşa edemezsiniz" laflarına aldırmadan sosyalizmin inşasına girişmişlerdi. O andan itibaren insanlık, insanın insanı sömürmesine karşı giriştiği mücadelede en büyük savaşını kazanmış olmanın verdiği özgüvenle saldırmaya başlayacaktı sömürünün üstüne üstüne.

Emperyalistlerin dünyayı paylaşamaları sebebiyle içine düştükleri derin krizi, Vladimir İlyiç Lenin liderliğinde değerlendirmeyi başarmıştı Rus Proletaryası. İktidarı almak yoluyla kendi özgürlüğünü de kendi eline almış, bir dizi toplumsal devrimin önünü açmıştı. Artık geri dönülemeyecek bir yola girilmişti. Dünyanın bütün ezilenleri için her şey kökünden değişecekti.

Sömürünün ortadan kalkmasının mümkün olduğunu tüm dünya görecek. Kapitalizmden ve burjuva demokrasiden farklı demokrasi biçimlerine tanıklık edile-

cekti. Savaşların ve sömürünün sebebinin kapitalizm olduğu, "ulusların kendi kaderini tayin hakkı"nın sosyalizmde gerçek anlamıyla gerçekleştirilebileceğini tüm dünyaya kanıtlayacaklardı.

Sosyalizmin geleceğinin ne olacağından bağımsız olarak, burjuvazi ensesinde her zaman devrimin soluğunu hissedecek ve bunun korkusuyla geri dönülemez tavizler vermek zorunda kalacaktır.

Eğitimden herkes eşit faydalanabilecek, fırsat eşitsizliği ortadan kaldırılacak ve cehaletin kökü kurutulacaktır. Bu sayede teknolojik gelişme hızlanacak sanayileşme ivmeleneyecekti. Dünyanın en hızlı büyüyen kapitalist ülkesini bile üçe, dörde katlayacak bir hızda büyümenin öne açılacaktı. Ekonomik anlamda geri kalmış halkların sosyalizmle kimseye eyvallahı kalmamıştı.

Yüksek teknoloji sadece refahı yükseltmeyecek aynı zamanda sovyetlerin askeri anlamda güçlenmesini de sağlayacaktı. İşte bu nedenle faşizm yenilecek, sosyalizm bir kere daha kahramanlaşacaktı dünya halklarının gözünde.

Önce Asya'da sonra Latin Amerika'da, Afrika'da ve Avru-

pa'da umut olacaktı anti-emperyalist güçlere Ekim Devrimi. Büyük çapta ve bütünlüklü devrim mücadelesine girişecekti halklar, Ekim'in yarattığı umut dalgasıyla. Önce diğer Sovyet ülkelerinde, sonra Doğu Avrupa'da ve Güneydoğu Asya'da Latin Amerika ve Afrika'da birçok sosyalist devrim veya demokratik halk devrimi başarıya ulaşacak, Ekim'in açtığı yolda ilerleyecekti.

Kadın-Erkek eşitsizliğini gidermek için en somut adımlar Ekim Devrimi'nin yarattığı Sovyet ülkelerinde ilk defa atılmaya başlanacak. LGBTI+'lara dair gerici olmayan ilk bilimsel çalışmalar bu ülkelerde takip edilecek ve LGBTI+'lara dair ilerici politikalar ilk defa Sovyetler tarafından hayata geçirilecekti.

Kıscacı Ekim Devrimi, iyiyeye ve güzele doğru atılmış ilk büyük adımdı. Gerek Sovyetler ayakta kalırsa gerekse çözüldükten sonra onu içeriden ve dışardan akıl almaz argümanlarla kötülemeye çalışanlar oldu. Bir avuç küçük burjuva solcu Sovyetler Birliği'nin çözülmesinden kendisine umutsuzluk çıkarımı yapmaya fırsat bulsa da, Ekim Devrimi ve Sovyetler Birliği bugün hala insanlığın kurtuluşu adına, eşitlik, adalet, dayanışma, özgürlük ve enternasyonalizm adına tüm devrimciler ve komünistlere umut olmaya, iyisiyle ve eksisiyle bizlerin yolunu aydınlatmaya devam ediyor.

**YAŞASIN BÜYÜK EKİM
SOSYALİST DEVRİMİ!
YAŞASIN DEVRİM
VE SOSYALİZM**

**Ankara Sabırsızlık Zamanı
(Genç Yıldız)
Fanzin Ekibi**

Lübnan:

"Hepsi, Hepsi Demektir"

Lübnan'da 17 Ekim'de iletişim vergilerine gelen zam nedeniyle ayaklanan kitlelerin yolsuzluklara, kötü yönetime karşı eylemleri sürüyor. Bu eylemler sonucu başbakan Saad Hariri 29 Ekim'de istifa etmek zorunda kalsa da, "hepsi, hepsi demektir" diyerek sokakları terk etmedi.

Başkent Beyrut'taki Riyad El Sur Meydanı'nı dolduran Lübnanlılar, 3 Kasım Pazar gecesinde itibaren evlere dönmediler, sokaklarda "devrim" şiarları yükseldi.

4 Kasım Pazartesi günü sabah saatlerinde Lübnan Merkez Bankası ve İçişleri Bakanlığı'na giden yolda barikat kuruldu. Gece de sabaha kadar evlerden tencere tava sesleri eksik olmadı. 5 Kasım günü genel grev ilan edildi. Genel grev çağrısına destek veren öğrenciler de Beyrut Amerikan Üniversitesi'nin ana kapısının bulunduğu sokağı trafiğe kapattı. Lübnan'ın birçok bölgesinde anayolları trafiğe kapatan halk, greve katılım çağrılarını yaptı.

Beyrut'un sahil şeridindeki bir inşaat projesine karşı yürüyen halk polislerle çatıştı. Halk, kamuya ait alan olan sahillerin talan edilerek sermayeye peşkeş çekilmesini protesto etti.

Trablus'ta da çok sayıda eylemci İletişim Bakanlığı büroları önünde bir araya gelerek, memurların girişini engellemeye çalıştı. Kıyı kentlerinde de kamu kuruluşlarını bloke etmeyi sürdürdü.

7 Kasım günü ülke genelinde sokakları dolduran öğrenciler bazı yerlerde kamu kurumlarını bloke etti. Başkent Beyrut'ta Eğitim Bakanlığı önünde toplanan eylemciler, bir yürüyüş düzenleyerek okul okul gezdi ve tüm öğrencileri eyleme çağırdı. Saida kentinde de araç plakaları veren kurum önünde bir araya gelen öğrenciler, kapıların açılmasını engellemeye çalıştı.

7 Kasım'da kadınlar için de eylem günü idi. Şehitler Meydanı'nda toplanan binlerce kadın, erkek ege-men sisteme karşı kadın ve çocuk hakları için sokağa indi.

Ellerinde muhtar ve tencerelerle ülkede değişim isteyen kadınlar "Kadın hakları detay değildir, değişim şimdi" sloganlarını haykırdı.

Irak'ta Ayaklanma Sürüyor

Irak'ta Saddam Hüseyin'in yıkılmasından bu yana, en büyük kitlesel hükümet karşıtı eylemler sürüyor.

Irak'ta işsizlik, yolsuzluk ve kamu hizmeti yetersizliği nedeniyle 1 Ekim'de başlayan ve ayaklanmaya varan eylemler, 25 Ekim'den bu yana yeniden başladı. Irak hükümeti eylemler karşısında geri adım atıp çeşitli sözler vermiş; bu şekilde bir süre eylemleri durdurmuştu. Ancak verilen sözlerin yerine getirilmemesi üzerine Irak halkı yeniden sokaklarda. Binlerce kişi Tahrir Meydanı'nda hükümetin istifasını istiyor.

Eylemlerin yeniden başladığı günden bu yana güvenlik güçlerinin sokağa çıkan halka karşı silah kullanması sonucu yüzden fazla insan hayatını kaybetti; 5.500 kişi yaralandı. Ve 90 devlet kurumu ve parti binası ateşe verildi.

Ayaklanmaların yayılması, taleplerin karşılanmaması, hükümetin halka vahşice saldırması nedeniyle, Sairun Koalisyonu milletvekilleri görevlerinden istifa etti.

28 Ekim günü öğrenciler, Eğitim Bakanlığı'nın uyarılarına rağmen dersleri boykot ederek sokaklara çıktılar. Öğrenciler, "ülke yoksa okul da yok" diyor.

Eylemlerin yükselmesi üzerine Irak ordusu, 28 Ekim günü başkent Bağdat ve Kerbela'da gece sabaha kadar sokağa çıkma yasağı ilan etti. Ancak sokağa çıkma yasağına rağmen protestolar durmadı. Gece saatlerinde yasağı delmek için korna sesleri durmadı, hoparlörlerden yüksek sesle müzik dinletildi.

Kerbela'da yaşanan şiddetli çatışmalarda en az 18 kişi hayatını kaybetti, yaklaşık 800 kişi yaralandı. Öğretmen sendikaları, avukatlar ve dışçiler süresiz oturma eylemi ve grev ilan ettiler.

Ve daha ilk haftasında 100'ün üzerinde kişi yaşamını yitirdi, 4 binin üzerinde kişi ise yaralandı.

Irak hükümeti, ayaklanmayı durdurabilmek için anayasayı yeniden gözden geçirmek de dahil bir dizi karar aldı. Ancak halk, daha önce alınan kararların hiçbirinin yerine getirilmediğini söylüyor.

Eylemciler bu bir haftada başta

Basra olmak üzere pek çok il ve ilçede birçok yeri ele geçirdi; Basra'da parti binaları, Haşdi Şabi merkezleri ve resmi kurumlar ile orduya ait araç geçişlerin hepsine el konuldu. Bağdat'ta "Yeşil Bölge" dışındaki tüm alanlar halkın denetimine geçti.

Artık eylemcilerin sloganı: "Rejim Defol!"...

Sadr Hareketi Lideri Mukteda El Sadr da alanlara inerek eylemlere destek vermek istese de, halk "bu gösterileri sizin kurduğunuz, oylarımızı vererek onayladığınız sisteme karşı yapıyoruz. Eğer gerçekten ciddiyseniz parlamentoya gidip kurulan bu adaletsiz sistemin yıkılması için gösteriler yapın" diyerek cevap verdi, alandan uzaklaştırdı.

Başkent Bağ-

dat'ın göbeğinde Tahrir Meydanı'nda onbinlerce Iraklı 1 Kasım Cuma günü Bağdat'ın merkezinde büyük bir eylem yaptı. Öğretmen ve avukat sendikaları, geçen hafta ilan ettikleri grevleri uzatacaklarını duyurdu.

Tahrir Meydanı'nda günler boyu bekleyen kitleye polis gaz bombaları ve plastik mermilerle saldırdı. Çatışmalar hava karardığında da devam etti. Amnesty International, güvenlik güç-

lerinin standart bombalardan 10 kat daha ağır olan ve daha önce görülmemiş göz yaşartıcı gazların kullanıldığını açıkladı. Bir kişi, yüzüne gelen gaz fişegiyle hayatını kaybetti. Ekim ayında da 250'den fazla kişi öldürülmüştü.

2 Kasım Cuma günü yapılan protestolarda da bir kişi öldü, 91 kişi yaralandı. Güvenlik güçleri, Bağdat'ın ana caddelerinden birine beton duvarlar dikti, Tahrir Meydanı askerlerin kullandığı buldozlerle kuşatıldı. Ancak bunlar katılımı azaltmadı, halk yine meydana doldu ve buldozlerin etrafını kuşattı. Gece boyu yaşanan çatışmalarda Irak'ın ana Körfez limanı Umm Qasr'a giden tüm yollar Iraklılar tarafından beton bloklarla kapatıldı; üzerine "Halkın talimatıyla kapatılmıştır" yazıldı.

Liman tamamen kapatıldı. Bu mahallede tüm yollar tutulurken, Bağdat'ın doğusundaki bir çok mahallede de benzer bir durum yaşandı. Ayrıca Kerbela ve Necef gibi Şiiilerin kutsal kentlerinde de, eylemlere katılan dini öğrencilerin sayısı giderek artıyor.

Kerbela'da ise İran konsolosluğu yakınında düzenlenen protesto gösterilerine gerçek mermilerle ateş açıldı, 4 kişi öldürüldü. İran rejimini Irak'taki yolsuzluk sisteminin mimarı olarak gören eylemciler, İran konsolosluğu temsilciliğini ateşe vermek istemişti. İran dini lideri Ali Hamaney ise, Irak'taki gösterileri "Amerikan ve İsrail komplosu" olarak değerlendiriyor.

Ama hayır; ne yapsalar boşuna, Irak'ta ayaklanma devrime dönüşüyor.

5 Kasım günü geldiğinde Irak'taki halk hareketleri, Tahrir Meydanı'na 10 maddelik bir talepler listesi astı. Bu taleplerinde kararlı olduklarını göstermek isteyen kitle, "halk adına" bir çok kuruma el koydu; Bağdat ve ülkenin güneyinde, binalara "halk adına kapatılmıştır" pankartları asıldı.

Başbakan Mehdi'in eylemlere son verilmesi ve normale dönme çağrısı eylemlerin daha boyutlanması ile yantlandı.

Başbakan Mehdi'in eylemlere son verilmesi ve normale dönme çağrısı eylemlerin daha boyutlanması ile yantlandı.

Haiti'de İsyan Ve Ayaklanmalar

Sonbahar, tüm dünyayı eylem ve ayaklanma dalgalarıyla sarsarken, Eylül ayı ortasında Haiti'den de eylem haberleri geliyordu. Bu Karayip adasında halkı sokaklara döken yakıt eksikliği ve yüksek fiyatlar oldu.

Eylemler, 16 Eylül günü yakıt bulunamaması üzerine başkent Port-au-Prince ve diğer büyük şehirlerde başladı. Hükümet, 500.000 varil yakıt geldiğini açıklamasına rağmen, benzin istasyonlarında yakıt bulunamıyor.

Port-au-Prince şehir merkezinde yollar ve caddeler barikatlarla kapatıldı, lastikler yakıldı; Cumhurbaşkanı aleyhine sloganlar yükseldi.

Haiti Taşçıları Birleşmiş Hareketi, yakıtın karaborsada fahiş fiyatlara satıldığını söylüyor.

20 Eylül günü Haiti'nin bağımsızlık lideri Jean-Jacques Dessalines'in doğumunun 261. yıldönümünü kutlayan halk, bu gerekçe ile yakıt sıkıntısına karşı sokaklara çıktı. Protestocular, Cumhurbaşkanı Jovenel Moise'nin derhal istifa etmesini istiyor.

Yakıt sıkıntısı nedeni ile başlayan protesto eylemlerini bu denli yaygınlaştıran şey, yüksek işsizlik oranı, açlık, pahalılık, ekolojik krizler ve kırsal göçler idi.

Haiti Ulusal Polisi göstericilere biber gazı ve plastik mermi kullanarak saldırdı; eylemlerde bir kişi öldü, pek çok kişi yaralandı.

Eylemler durmadı, 23 Eylül günü bir senatör parlamento önünde halka ateş açarak bir muhabiri yüzünden vurarak yaraladı.

Ve 30 Eylül çeşitli Haiti Campesino liderlerini ve organizasyonlarını bir araya getiren Haiti 4G Toplantısı (Kontre) platformu, Moise'nin istifasını istedi.

4 Ekim Cuma günü yine sokaklardaki kalabalık kitleler polisle çatıştı; Moise istifa edene kadar sokaklarda kalmaya kararlı olduklarını söyledi. Sabah saatlerinde başkentten hava terminalinin yakınındaki Clercine bölgesinde BM ofisine yürüyen kitlenin yolları kapatıp lastikler yakması üzerine polis gaz bombaları ile saldırdı, Haitililer de taş ve şişelerle karşılık verdi.

7 Ekim günü halk, tüm kamu kuruluşlarına kapılarını kapatma çağrısı yaptı, yoksa kendilerinin kapatacağını duyurdu. Bu üç haftalık eylemler boyunca en az 17 kişi hayatını kaybetti, yaklaşık 200 kişi yaralandı. Okullar ve bazı hastaneler kapatıldı.

8 Ekim'de Port-au-Prince'de yeni protestolar vardı. 11 Ekim günü toplanan Haitililer, "istifa mektubunu almak için" Cumhurbaşkanı Jovenel Moise'nin evine gitti. Polis, kitleyi gaz bombaları ile dağıttı, sokaklarda taşlı-sopalı çatışmalar uzun saatler sürdü.

İki gün boyunca aralıksız devam eden ayaklanmada en az 4 kişi hayatını kaybetti.

11 Ekim günü Haitili 107 sosyal, politik ve ekonomik örgüt ve kuruluş, Moise'in istifasını istedi ve "başarılı bir geçiş için ulusal kurtarma hükümeti" kurulmasını talep ettiler.

14 Ekim'de başkente yine onbinlerce kişi yürüdü. Eylemlerin sloganı "İstifa" idi ve halk Moise'nin evine doğru yürüdü. Polisin baz bombalı saldırıların özel hedefi protestonun liderleri oldu.

16 Ekim Çarşamba günü

ise, ayaklanma esnasında hayatını kaybedenler için ulusal bir cenaze töreni düzenlendi, ertesi gün ise Karayip ulusunun bağımsızlık kahramanı Jean Jacques Dessalines'in ölüm tarihine denk geliyor. O gün, "halk ve köylü kitlelerinin genel isyanı" ilan edildi.

luyor.

3 Kasım günü halk yine Bağdat'ın caddelerini trafiğe kapattı, araçlarla yolları kesti, resmi daireler ve iş yerlerine ulaşımı engellediler. Talepleri "Rejimin Düşmesi" idi artık. Protestocu halk kitleleri, Bağdat'ta hükümet binaları ve yabancı elçiliklere ev sahipliği yapan "Yeşil Bölge"ye ulaşabilmek için bağlantı köprüsünü geçerek hükümet binalarına ulaşmaya çalıştılar.

Irak'ın güneyinde pek çok hükümet ofisi ve okul kapatıldı. Sivil itaatsizlik çağrıları arttı; Öğretmenler Sendikası genel grev ilan edince, başkentte ve ülkenin güneyindeki kamu okulları felç oldu. Diwaniye bölgesinde idari kurumların çoğu kapılarını kapatırken, il meclisi binasına "Halkın emriyle kapatılmıştır" pankartı asıldı.

Eylemler Kut şehrinde de yoğunlaştı. Nasıriye, okullar ve çok sayıda idari kurum kapatıldı, halk sokaklara çıktı. Benzer görüntüler Kut, El Hilla, Basra kentlerinde yaşandı.

Bağdat'ta Şiiilerin kalesi Sadr City tamamen kapatıldı. Bu mahallede tüm yollar tutulurken, Bağdat'ın doğusundaki bir çok mahallede de benzer bir durum yaşandı. Ayrıca Kerbela ve Necef gibi Şiiilerin kutsal kentlerinde de, eylemlere katılan dini öğrencilerin sayısı giderek artıyor.

Kerbela'da ise İran konsolosluğu yakınında düzenlenen protesto gösterilerine gerçek mermilerle ateş açıldı, 4 kişi öldürüldü. İran rejimini Irak'taki yolsuzluk sisteminin mimarı olarak gören eylemciler, İran konsolosluğu temsilciliğini ateşe vermek istemişti.

İran dini lideri Ali Hamaney ise, Irak'taki gösterileri "Amerikan ve İsrail komplosu" olarak değerlendiriyor.

Ama hayır; ne yapsalar boşuna, Irak'ta ayaklanma devrime dönüşüyor.

5 Kasım günü geldiğinde Irak'taki halk hareketleri, Tahrir Meydanı'na 10 maddelik bir talepler listesi astı. Bu taleplerinde kararlı olduklarını göstermek isteyen kitle, "halk adına" bir çok kuruma el koydu; Bağdat ve ülkenin güneyinde, binalara "halk adına kapatılmıştır" pankartları asıldı.

Başbakan Mehdi'in eylemlere son verilmesi ve normale dönme çağrısı eylemlerin daha boyutlanması ile yantlandı.

Deklarasyondaki talepler şöyle:

1-Hükümet istifa etmeli ve yıkılmalı, Başbakan Adil Abdulmehdi de göstericileri katletmekten yargılanmalıdır.

2-Parlamento fesh edilmeli.

3-Irak için yeni bir anayasa hazırlanmalı. Yeni anayasa hazırlayacak komisyonda yer alacaklar alanlarında uzman, bağımsız kişiler olmalı ve partilerden uzak kişiler olmalı. 2003 yılından günümüze kadar işiyle yer alanlar yeni anayasa hazırlayan komisyon içinde yer almamalı.

4-Tüm dini kurumlar siyasetten uzaklaştırılmalı. Siyaset ile ilişkileri kesilmeli.

5-Irak'tan yöneticiler eliyle Irak'ın dışına çıkarılan Irak'ın zenginlik kaynakları geri getirilmeli.

6-Bağımsız ve yeni bir Adalet ve Yargı Meclisi kurulmalı. Bu meclis tüm partilerden uzak olmalı.

7-Parti, inanç, aile, aşiret ve halkların kökenine göre bir paylaşımın oluşturulan hükümet, idari yönetimlerin hepsi ortadan kaldırılmalı.

8-Irak'ta var olan silahlı grupların hepsi feshedilmeli. Silahları devlete devir edilmeli.

9-Uluslararası güçlerin gözlemciliğinde bir erken seçime gidilmeli. Şimdiye kadar seçimlere giren ve ülke yönetiminde yer alan partiler seçime katılmamalı.

10-2003 yılından şu ana kadar yolsuzluk yapanların hepsi açığa çıkarılarak yargılanmalı.

11-Parti ve dini kurumlardan uzak yeni bir ordu kurulmalı. Bu ordunun görevi ülkeyi koruma olarak net bir şekilde belirlenmeli.

12-Halka işkence yapan, sivilleri öldüren güvenlik kurumlarının hepsi dağıtılmalı, amacı iktidar ve yönetimi değil, halkı korumak olan yeni bir güvenlik kurumu kurulmalı.

13-Irak yönetimi Başkanlık sistemine geçmeli.

14-Yeni bir seçim yasası hazırlanmalı. Bu yasayı hazırlayanlar bağımsız ve alanlarında uzman olan kişiler olmalı.

15-2003 yılından bu yana iktidarın emri ile halkı ve sivilleri katleden suçluları yargılayacak bir mahkeme kurulmalı.

16-Cumhurbaşkanı, Başbakan, Meclis başkanı tanyan imtiyazlar kaldırılmalı.

17-Cumhurbaşkanı, başbakan, parlamento başkanına bağlı bir şekilde alta doğru oluşturulan ve müdür, sorumlu vb kurumlarda görev yapanlara tanınan imtiyazlar da kaldırılmalı.

18-Irak'ta Saddam döneminde şehit düşenler adına çalışma yürüten her iki şehitler kurumu çalışmaları durdurulmalı. Bu kurumdan şehit ailesi adına maaş alanlar araştırılmalı, sadece şehit ailesi olduğu kanıtlanana maaş ödenmeli.

19-Yolsuzlukla mücadele amacıyla kurulan Temiz Eller Komisyonu da lağvedilmeli. Bu komisyon adına yürütülen çalışmalar soruşturulmalı.

20-Memur maaşları rütbe ve makama göre değil hizmetteki süresine göre belirlenmeli.

Öğretmenlerin katıldığı boykot ve protesto eylemlerine 21 Ekim günü öğrenciler ve veliler de katıldı. Öğretmenler, öğrenciler ve veliler başkentte kitlesel bir yürüyüş yaparak Cumhurbaşkanı'nın istifasını istedi ve eğitim hayatının tekrar devam edebilmesi için tek koşulun bu olduğunu söylediler. Eylemler başladığından bu yana yaklaşık 3 milyon öğrenci

Haiti'nin muhalefet partisi ve örgütleri, 27 Ekim Pazar günü yoğun eylemlere başlayacaklarını ve istifa edene kadar 7 gün boyunca sokakları terk etmeyeceklerini duyurdu. Moise de protestolara karşı ABD hükümetine "insani yardım" çağrısında bulundu.

Moise 29 Ekim günü halka diyalog çağrısı yapsa da, bu çağrı tekstil işçileri, öğretmenler ve öğrencilerin Port-au-Prince caddelerine akmasıyla yantlandı. Halkın talepleri artık sadece Moise'nin istifası değil yolsuzluk, yüksek enflasyon, yakıt fiyatları ve gıda kıtlığına karşı önlemler alınması, sağlık sisteminde değişiklik, daha iyi çalışma koşulları ve "sefil" asgari ücretin yükseltilmesi. Port au Prince caddeleri barikatlarla kaplı, işyeri ve dükkanlar kapalı durumda. 8 haftadır süren eylemlerde 42 kişi öldü, 86 kişi yaralı. Bir gazeteci öldürüldü; tüm basın, güvenlik güçlerince tehdit ediliyor. Hispaniola Adası'nı Haiti ile paylaşan Dominik Cumhuriyeti de sınıra ek asker yığdı.

Ve sokağa çıkma yasağı ilan edildi Haiti'de. Haitililerin cevabı ise aynı idi. 4 Kasım Pazartesi günü yine caddeleri doldurdu, bunun "demokratik bir saldırı" olduğunu söyledi.

Eylemler, ayaklanmalar dünyanın dört bir yanında sürüyor. Yeni bir dünyanın doğuş sancıkları tüm halkları sardı... Zafer, artık tüm dünya halkları için daha yakında.

okula gitmiyor.

Bütün eylemelerde ortak amaç Moise'nin istifası. Ancak sonrasında ne yapılacağına dair muhalefette ortaklaşan bir sonuç yok. Moise, ise halkın oylarıyla seçildiğini, baskılara rağmen görevde kalacağını açıkladı.

Maltepe Belediyesi'nde Anlaşma Sağlandı

Maltepe Belediyesi'nde örgütlü bulunan DİSK Genel İş Sendikası İstanbul Anadolu Yakası 2 Nolu Şube ile 18 Kasım 2018 tarihinde imzalanan toplu sözleşme şartlarının uygulanması konusunda sıkıntı yaşanıyordu. Toplu sözleşme şartlarının uygulanması yönünde çalışmalarını sürdüren sendika yönetici ve temsilcileri üzerindeki baskıları yoğunlaştıran belediye yönetimi, 7 Ekim tarihinde park bahçe işçisi ve sendika şube yöneticisi Alkan Okuducu'yu usulsüz ve gereksiz bir şekilde geriye dönük devamsızlık tutanakları tutarak işten atmıştı. Alkan Okuducu belediye binası önünde oturma eylemine başlamıştı.

25 Ekim'de ise Maltepe Belediyesi'nin sendika

baş temsilcisi Ali Sönmez ve temsilci Serkan Bal ve üye Gürsel Kahriman'ı da işten çıkardı. Bunun üzerine temizlik birimindeki işçiler aynı sabah iş bırakarak araçlarını Aydınevler şantiyesine çekti. İşten atılan arkadaşlarının geri alınması ve toplu sözleşme şartlarının uygulanması talepleri karşılanıncaya kadar işbaşı yapmayacaklarını duyurdu.

İşçilerin eylemi sendikalar, demokratik kitle örgütleri tarafından da sahiplenilerek kitlesel olarak Maltepe Belediyesi işçilerine dayanışmaya gidildi. Belediye yönetiminin sendikayı ve öncü işçileri hedef alan tutumu nedeniyle görüşmeler tıkanırken, akşam saatlerinde şantiyeye polis gelerek kalkanlarla iterek ve plastik mermi kullanarak saldırdı ve işçileri şantiyeden çıkarmaya çalıştı. Fakat işçiler bu saldırı nedeniyle daha da öfkelenerek kararlılıkla şantiyeyi terk etmedi.

İşçilerin başlattıkları eylem daha sonra Fen İşleri, Park Bahçe ve Ulaşım hizmetlerindeki işçiler de destek vererek, aynı taleplerle iş bıraktı.

Maltepe Belediyesi ile 28 Ekim günü yapılan görüşmeye ise tüm dış birimlerdeki işçilerin katılımı ve demokratik kitle örgütlerinin kitlesel katılımlarıyla gidildi. Gece geç saatlere kadar süren görüşmede belediye yönetiminin teklifi akşam işçilere iletildi. İşçiler 29 Ekim günü, tartışmasız tek bir irade belirlemek üzere bir sandık oluşturarak teklifi oyladı. İşçilerin yaptıkları oylamada "Eyleme devam" kararı çıktı. İşçilerin eylemi 9 gün boyunca Aydınevler şantiyesinde sürdü. Bu süreçte işçiler kararlı bir şekilde birlikte davranmaya devam ettiler.

1 Kasım akşamı CHP İstanbul İl Binasında Maltepe Belediyesi yönetimi ile yapılan uzun görüşmelerin sonucunda anlaşma sağlanarak ve protokol imzalanarak sonlandırıldı. Yapılan anlaşmada;

*İşten atılan işçilerin geri alınması,

*Maaşlara 310 lira seyyanen zam, (bir önceki teklif 270 TL)

*Haftalık 40 saatlik çalışmanın Mayıs 2020 itibarıyla uygulanması,

*Toplu sözleşmedeki diğer maddelerin aynen kabulü,

*Hakkında soruşturma yürütülen, tutanak tutulan işçiler hakkındaki işlemlerin geri çekilmesi şartlarıyla anlaşma sağlanarak protokol imzalandı.

Yapılan görüşmeye ilişkin ilk bilgilendirmeyi işten atılan işçi Alkan Okuducu sosyal medya hesabından paylaştı. Ardından DİSK'e bağlı Genel İş Sendikası İstanbul Anadolu Yakası 2 Nolu Şube tarafından da bir açıklama yayımlandı.

Maltepe Belediye Başkanı Ali Kılıç, sözleşmeden kaynaklanan hakları gasp etmek konusundaki ısrarında devam ederek, işçilerin geriye dönük hakları konusunda geri adım atmadı. İşçilere "Haklarımızı almak öncü işçileri feda etmek", "Öncü işçilerin işlerine geri dönmeye karşılık maddi kazanımlardan vazgeçmek" arasında bir tercih yapması dayatmaya çalıştı.

İşçiler öncü işçilerin geri alınması konusunda "Vazgeçilmez şartımız" diyerek onlara sahip çıktılar. Teklif oylamaya sunuldu.

Maltepe Belediyesi'nde öncü işçiler sendikal örgütlenmedeki ısrarlarını, mücadele kararlılıklarını hiç geri adım atmaksızın gösterdiler. İşçiler arasında ve birimler arasında birlikteliği sağlayacak bir örgütlenmeyi oluşturabildiklerini de ortaya koydular.

Sonuca bakıldığında işçilerin maddi anlamda ciddi bir kazanımları yok. Hatta geriye dönük haklarından feragat etmiş durumdadılar. Ancak Maltepe Belediyesi işçileri için, dostun düşmanın kim olduğunu, sınıf düşmanlarının neleri yapabildiğini gördükleri, işçilerin örgütlü bir güç olarak davranabilmesinin, üretime gelen gücünü kullanabilmesini deneyimledikleri süreç ve tecrübe kazanımı oldu.

Ataşehir Belediyesi'nde İş Bırakma

Ataşehir Belediyesi'nde dış birimlerde çalışan işçiler, atılan işçilerin geri alınması ve toplu iş sözleşmesi şartlarının yerine getirilmesi talebiyle 30 Ekim günü bir günlük iş bırakma eylemi gerçekleştirdi.

Genel İş Sendikası Anadolu Yakası 1 Nolu Şube üyesi işçiler, 7 Ekim tarihinde işten atılan arkadaşları Melike Şahin ile Alişan İpşiroğlu'nun işlerine iadesi ve toplu iş sözleşmesi şartlarının yerine getirilmesi talebiyle iş bıraktı.

Dış Temizlik, Fen İşleri, Park Bahçe, Ulaşım Birimlerinde çalışan işçiler saat 19.00 itibarıyla iş bırakarak Küçükbakkalköy ve Yenisahra şantiyelerinde toplandı. Yenisahra şantiyesinde görüştüğümüz işçiler "Maaşlarımız üç-dört aydır geç ve parça parça yatırılıyor: Maaşlarımız zamanında ve tam yatırılması ve işten atılan iki arkadaşımızın işe günlük iş bırakma eylemi yapıyoruz" diyor.

Taleplerinin işten atılan iki arkadaşlarının işe iadesi, geç ve parçaları ödenen maaşlarının zamanında ve tam yatırılması, dış birimlerin tümünde çalışma şartlarının işçi sağlığı iş güvenliği önlemlerinin alındığı insan onuruna yakışır bir duruma getirilmesi olduğunu söylüyorlar.

İş bırakma eylemi sırasında Belediye Başkan Yardımcısı Orhan Çerkez ve Temizlik İşleri Müdürü Mehmet Ali Sağdıç'ın Yenisahra şantiyesine geldiğini ve maaşlarının ertesi gün ya da 1 Kasım Cuma günü yatacağını, fakat kesin olmadığını söylediğini aktaran Ali Ekber Erarslan "Biz bu söylemi samimi bulmuyoruz. Çünkü defalarca verilen sözler yerine getirilmedi" dedi.

Eraslan işten atılan arkadaşlarının işe iadesi ve tüm dış birimlerdeki çalışma koşullarının insan onuruna yakışır şekilde düzenlenmesi talebiyle iş bıraktıklarını belirterek, "Çalıştığımız yerlerde çatıdan su damlıyor, tuvaletleri sağlıklı değil, giyinebileceğimiz bir yer yok. Bir insanın çalışabileceği

ortam değil. Tuvaleti suyu olmayan kulübeler var. Arkadaşlarımızın yemek yiyecekleri yerleri yok" dedi.

Dış birimlerde çalışan işçilerin çalışma alanlarında İŞİG şartlarının sağlanmadığını vurgulayan Eraslan, "İşten atılmaktan korkuyorlar, çalışırken rahat değiller, bir işçinin müdüründen korkarak çalışması ne kadar sağlıklı bir çalışma sağlayabilir? Geçim derdiyle boğuşurken, bir de maaşını zamanında alamazsa nasıl iyi bir hizmet üretmesi beklenebilir" dedi.

Genel İş Sendikası Anadolu Yakası 1 Nolu Şube Başkanı Ahmet Arıkan, "Arkadaşlarımız sendikal çalışmalar yaptıkları, buna ilişkin broşür dağıttıkları ve işçilere TİS haklarını anlattıkları için işten atıldı. Arkadaşlarımız İş Kanunu'nun 4 nolu maddesiyle yani tek taraflı fesihle gerekçesiz şekilde işten çıkarıldı. Belediye yöntemiyle görüşerek işe iadelerinin yapılmasını istedik. Maalesef karşılık bulmadı" dedi.

A k ş a m 19.00'dan itibaren iş bırakma kararını uygulamaya başladıklarını ve 31 Ekim

akşamı 20.00'ye kadar devam edeceğini belirten Arıkan, şefler, müdürler, amirler tarafından baskılar, tehditler yapıldığını ifade ederek, "İşten atma taktikleridir bunlar. Bunlarla bizi yıldramayacaklar" dedi. İşçiler, "Akşam 20.00'den sonra mesaisi gelen arkadaşlar işbaşı yapar" diyerek alanda müzik eşliğinde halaylar çekerek eylemi sürdürdü. Yenisahra şantiyesinde ise Temizlik Birimleri Müdürü Mehmet Ali Sağdıç gelerek, işçilere iş bırakma eyleminin yasal olmadığını söyleyerek işbaşı yapmalarını aksi halde tutanak tutulacağını söyledi, işçiler de işbaşı yapmayacaklarını söyledi. Alanda bulunan Şube Başkanı Ahmet Arıkan, işçilere "İşe çıkmak istiyor musunuz?" diye sorunca aldığı cevap kocaman bir "Hayır" oldu.

Her iki şantiyede de eylem zaman zaman sloganlar atılarak ve halaylar çekilerek 24 saat sürdü.

"Başkan Baksana Kaç Kişiyiz Saysana"

Üsküdar Belediyesi'nde işten atılan işçiler, her hafta salı günü işlerine geri alınmaları talebiyle basın açıklaması yapıyor.

29 Kasım günü "Başkan Baksana Kaç Kişiyiz Saysana" pankartı açan işçiler 7 haftadır seslerini duyurmaya çalıştıklarını belirtti. İşçilerden Mustafa Kasap haksız olarak işten çıkarıldıklarını ve 3,5 aydır mücadele belirtirken Ercan Yılmaz ise "7 haftadır buradayız. 70 iftira atanlar bize herhangi bir suçlamada, açıklamada bulunamadı. Siyasi partilere seslendik, kimse gelmedi, cumhurbaşkanına seslendik duymadı 2 aydır çocuklarımız okullarına harçlıksız gidiyorlar" dedi.

Performans düşüklüğü gerekçeyle işten atıldıklarını söyleyen Yılmaz, "İşçileri sokağa atıyorlar, Ataşehir, Maltepe, Büyükşehir Belediyesi'nde, İzmir'de insanlar belediye önlerinde ekmeğe isterken nasıl rahat ediyorlar" dedi.

"Bir başkan çıkardığı personele yüz yüze konuşmıyorsa bir sıkıntı vardır" diyen Eyüp Menteş, "İşimizi geri verin yoksa biz tek tek arkadaşlara ulaşarak buraya getiririz. Bu bize de, size de zarar verir. Bize görüşme ayarlayın ve işimizi verin bu da Üsküdar Belediyesi'nin yaptığı bir doğru olsun" dedi.

İşçilerin içki içtikleri iddialarını hatırlatan Evin Çelik ise "İş başında içki içilmişse tutanak tutulacak. Delillerini ortaya koyacak. İşçisine iftira eden belediye nasıl halka hizmet edecek" dedi. Çalışmakta olan ve çıkarılan diğer işçilere de seslenen Çelik "Susmayın ki sıra size gelmesin" dedi. İşçiler, Maltepe, Ataşehir gibi diğer belediyelerde işten atılan tüm işçilerin işe geri alınmalarını istedi.

Üsküdar Belediyesi işçilerinin 5 Kasım günü yaptıkları basın açıklamasına Zeytinburnu Belediyesi'nde işten atılan Kenan Güngördü,

Genel İş Sendikası üyesi Ataşehir Belediyesi işçileri, İşçi Temsilcileri Konseyi Hazırlık Komitesi, Dev Tekstil, Genç İşçi Derneği ve İşçiyiz Biz üyeleri de katılarak destek verdi.

İşten atılan işçilerden Bayram Özekiciler, İşkur aracılığıyla belediyede çalışmaya başladığını ve seçimlerin ardından işten atıldığını belirterek "Neden atıldığımı da anlamadım. Bir suçumuz varsa ispatlasınlar biz de bilelim" dedi.

"Bizim seçtiklerimiz bizi işten çıkardı" diyerek sözle-

zuldu. Eşim tüzüntüsünden hasta oldu. Raporlar var diyorlar. Çıkarınlar raporları açıklasınlar; işten çıkarma nedeni neyse biz de bunu bilelim" dedi.

Eyüp Menteş, Maltepe Belediyesi'nde işçilerin birlik oldukları zaman nasıl haklarını geri alabildiklerini gösterdiğini belirterek, Üsküdar Belediyesi işçilerine birlikte mücadele etme çağrısında bulundu.

Zeytinburnu Belediyesi'nde işten atılan Kenan Güngördü ise 500 gün boyunca belediye önünde oturma eylemi yaptığını hatırlatarak, "Her gün iki, üç, beş kişi işten atılıyor. Eğer birleşmezsek bir gün hepimiz işsiz kalacağız. Çünkü CHP, AKP, MHP bütün siyasi partiler işçi düşmanı. Bunu Maltepe'de gördük, Ataşehir'de, Aliğa'da gördük. Bugün Üsküdar'da hepimizin şahitliğinde izliyoruz" diyen Kenan Güngördü, bütün işçi ve emekçilere seslenerek "İşçiler birleşin ve yenin! Onlara sokakları dar edelim" dedi.

Ataşehir Belediyesi işçisi Ali Ekber Erarslan ise "Bu ülkede iktidarlar değişiyor; belediye başkanları değişiyor ama yoksul insanların, yoksul işçilerin kaderleri maalesef değişmiyor. Zenginlikleri kendilerine paylaştıranlar, yoksulluğu bize paylaştırmayı hedef koymuşlar" diyerek 28 gündür işten atılan iki arkadaşlarının eylemde olduğunu belirtti.

"Bizim bizden başka dostumuz yok. Mutlaka birleşmemiz gerekiyor. Ataşehir'de, Maltepe'de Üsküdar'da ülkenin her neresinde bir direniş varsa orada olmak gerekiyor" dedi.

İşçilerin birlik ve beraberlik içinde hareket etmeleri için de öncü işçilere görev düşüğünü belirten Erarslan, öncü işçilerin tüm iş kollarında komitelerini oluşturmaları ve güçlerini birleştirmeleri gerektiğini belirtti.

"Yaşamak Ve Yaşatmak İçin..."

İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi, Ekim ayı iş cinayetleri raporunu paylaştı.

Ekim ayında en az 155, yılın ilk on ayında ise en az 1477 işçinin yaşamını yitirdiğini söyleyen İŞİG Meclisi raporunda:

•155 emekçinin 124'ü ücretli (işçi ve memur), 31'i kendi nam ve hesabına çalışanlardan (çiftçi ve esnaf) oluşuyor...

•Ölenlerin 7'si kadın işçi, 148'i erkek işçi. Kadın işçi cinayetleri tarım, tekstil, büro, ticaret ve taşımacılık işkollarında gerçekleşti...

•Biri 14 yaş ve altında olmak üzere iki çocuk işçi can verdi. Çocuk işçi cinayetleri tarım ve konaklama işkollarında gerçekleşti...

•51 yaş ve üstünde ise çalışırken ölen 50 emekçi bulunuyor: Mevsimlik tarım, orman, gıda, kimya, tekstil, çimento, metal, inşaat, taşımacılık, gemi, güvenlik ve belediye işçisi... Bu hususun emeklilik yaşı, emeklilik hakkı, EYT, kayıtlı (sigortalı) çalışma, BES gibi konular içinde bütünsel olarak değerlendirilmesi gerekiyor...

•Ekim ayında 8 göçmen/mülteci işçi yaşamını yitirdi. Mülteci/göçmen işçilerin 3'ü Suriyeli, 2'si Rusyalı, 1'i Afganistanlı, 1'i Özbekistanlı ve 1'i İranlı... Yılın ilk on ayında ise en az 99 göçmen/mülteci işçi çalışırken yaşamını yitirdi.

•Ölümler en çok tarım, inşaat, taşımacılık, ticaret/büro, belediye/genel işler, metal, madencilik, tekstil/deri, gıda ve konaklama/eglenme işkollarında gerçekleşti.

•En fazla ölüm nedenleri sırasıyla trafik/servis kazası, yüksekten düşme, ezilme/göçük, kalp krizi, şiddet, elektrik çarpması, zehirlenme/boğulma ve intihar...

•Ekim'de Türkiye'nin 57 şehrinde ve yurtdışında 5 ülkede iş cinayeti gerçekleşti.

•Ölen işçilerin hepsi sendikasız. Yani sendikasız çalışmak ölüm demektir.

Valfsan İşçileri Baskılara Rağmen Mücadeleyi Sürdürüyor

Tuzla'da serbest bölgede bulunan ve Birleşik Metal İş Sendikası'nın örgütlü olduğu Valfsan'da işyerinde işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemlerinin alınması, işçilerin haklarının verilmesi için sendikal çalışma yürüten 10 işçi işten atılmıştı.

İşçiler bunun üzerine, işten atılan işçilerin geri alınması, oluşabilecek işçi kıyımının önüne geçilmesi, şu andaki işçi temsilcilerinin derhal görevden alınarak adil bir seçimle işçi temsilcilerinin yeniden seçilmesi talepleriyle serbest bölge girişinde eyleme başladı.

Her gün saat 06.45'ten itibaren eylem alanına gelen işçiler, servislerin giriş ve çıkış saatlerinde sloganlarıyla ve ajitasyon konuşmalarıyla taleplerini dile getiriyor.

İşten atılmalarının ardından kendilerini tazminatlarını alıp gitmeleri konusunda ikna edilmeye çalışıldığını belirten Valfsan işçileri, "Bizim derdimiz tazminatlarımızı almak değil, işyerinde işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemleri alınması. Kimyasalları solumak zorunda kalıyoruz. İşin yoğunluğundan kaynaklı sağlık sorunu yaşayan arkadaşlarımız var. Birleşik Metal İş Sendikası yıllardır burada örgütlü bir sendika ve henüz toplu sözleşme imzalanmışken bizler işten atıldık. Çünkü içeride işçilerin haklarını talep etmelerini istemiyorlar, biz de insanca çalışabileceğimiz bir ortamın sağlanması için mücadele ediyoruz. Bizim işten atılmamızın nedeni, ne iş kapasitesinde daralma, ne de performans düşüklüğüdür. Biz sendikal faaliyet yürüttüğümüz,

baskılara karşı geldiğimiz için işten atıldık" diyorlar.

Başka işçilerin de işten atılma ihtimali olduğunu belirten işçiler, "Burada direnişe geçmemizin nedeni bizim haksız şekilde çıkarıldığımız işlerimize geri dönmemiz yanında, İSİG önlemlerinin alınmasını sağlamak ve işten atılmaların önüne geçebilmek. Şu ana kadar başka işten atılan arkadaşımız olmadı. Ve öğrendiğimiz kadariyle yetersiz olan havalandırma sisteminin yenilen-

mesine ilişkin çalışmalar başlamış. Bu bizim için olumlu bir gelişme" diyorlar.

Onlar sloganlarını haykırırken, geçen servisler, tırlar, kamyonlar ya da çevreden geçen özel araçlar da korna çalarak, el sallayarak onların mücadelesini selamlıyor. Valfsan işçileriyle dayanışmak üzere pek çok emek dostu da ziyaretlerde bulunuyor.

İşçiler 5 Kasım itibarıyla 26 gündür Tuzla serbest bölge girişinde eylemine devam ederken, polis ve serbest bölge güvenliğinin engellemeleriyle de karşılaşılıyor. Sabah eylem alanına gelen işçiler polis engellemesiyle karşılaştıklarını belirtti. Burada eylem yapamazsınız, tabureler koyamazsınız, yolun iki tarafına yayılamazsınız gibi engellemelerle karşılaştıklarını belirten işçiler, serbest bölge güvenliklerine de "Bunların burada durmasına izin vermeyin" gibi telkinlerde bulun-

duklarını aktardılar.

Valfsan işçilerinin servis araçlarının giriş çıkış saatlerinde yolun iki yanına geçerek slogan atmalarını da engellemek için "Kendinizi de araçları da tehlikeye atıyorsunuz", "Bizim başımızı derde sokuyorsunuz" diyerek tacizlerde bulunuyorlar.

Saat 17.30 sıralarında işçilerin çıkış saatinde servisler geçerken sloganlarını atan işçiler alandan ayrılırken iki işçinin araçlarıyla yola çıktılar. Alandan çıkan

ikinci araç birkaç yüz metre ileride durduruldu. Önce aracı kullanan işçiden ehliyet ve ruhsat istendi. Ardından araçtaki işçilerin ve muhabirimizin kimlikleri istendi ve GBT yapıldı.

İşçilere "İstersek ilk günden sizin burada durmanız engel olabilirdik, ama anlayışla davrandık, siz güvenliği tehlikeye atıyorsunuz" diyerek engelleme ve tacizlerini uzun süre devam ettirdiler.

Üstelik işçilere aracı kullanan işçinin daha genç olmasından kaynaklı "Gencecik çocuğu kullanıyorsunuz" gibi ithamlarda bulunuldu. Polislerin baskı ve tacizlerine karşı işçiler "Biz haksız şekilde işten atıldık, tazminatlarımızı ödemedi. Ödence dahi bizim taleplerimiz karşılancaya kadar, yasal ve anayasal haklarımızı kullanarak burada hakkımızı arıyoruz" diyerek kararlılıklarını dile getirdiler.

Soma İşçilerinden Eylem Ve Zafer

Somalı maden işçilerinin beş yıldır ödenmeyen tazminatları için 5 Ekim'de başlattıkları eylem, zaferle sonuçlandı.

5 Ekim günü Soma'dan Ankara'ya yürüyüşe başlayan madenciler Kırkağaç mevkiinde durdurulmuş, Ankara'ya yürümeleri "valilik emri" ile engellenmişti. İşçiler, bir aydır Kırkağaç'ta durduruldukları noktada çadırlarını kurmuş, oturma eylemi yapıyordu.

Bu süre zarfında Ankara'da yetkililer ile görüşmeler yapan Bağımsız Maden İş Sendikası temsilcileri, son olarak eylemlerinin 32. günü olan 5 Kasım'da Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı ile bir görüşme gerçekleştirdi. Sendika, bakanlıkta yapılan görüşmenin olumlu geçtiğini, Soma ve Ermenek maden işçilerine tazminatlarının ödenme sözü verildiğini duyurdu.

İstanbul Havalimanı'nda Yeniden İş Cinayeti Ve İş Bırakma

31 Ekim günü iş cinayetleri ve kazalarıyla ünlü İstanbul Havalimanı'nda bir işçi daha hayatını kaybedince ertesi gün 300 işçi iş bıraktı.

31 Ekim günü 18 yaşındaki Vanlı işçi Mehmet Aydın, asansörün shaft boşluğuna düşerek hayatını kaybetti.

DHL kargo firmasının alt yüklenici firması Berko inşaat havalandırmacı olarak çalışan Mehmet Aydın, şantiyede iş güvenliği önlemleri alınmadığı ve aydınlatmanın yetersiz olduğu için asansör boşluğuna düştü. İşçi arkadaşları, fazla mesai kalıp geç saatte çıktıklarında inşaat alanında aydınlatma olmadığı için cep telefonu ışığında yürüdüklerini anlatıyor; yürüyüş yolundaki karanlıkta asansör boşluğunun kapatılmadığını, Mehmet'in de karanlıkta merdiven kapısı zannedip asansör boşluğundaki kapıyı açarak shaft boşluğuna düştüğünü düşündüklerini söylüyor. İşçiler, karanlıkta ışsız inip çıktıkları korkuluksuz merdiven-

lerin video kayıtlarını da paylaşıyor.

1 Kasım sabahı iş bırakan ve yemekhanede toplanan 300 işçi, iş güvenliği önlemlerinin alınması, merdivenlere korkuluk ve aydınlatma yapılmasını talep ediyor. Bu soğuk havada kendilerine mont dahi verilmediğini söyleyen işçiler, 4 Kasım Pazartesi gününe kadar gerekli önlemler alınmazsa iş başı yapmayacaklarını söyledi.

Taşeron firma sorumlularına kamu davası açılrsa da, denetimli serbestlik kararı ile serbest bırakıldılar.

Mehmet Aydın'ın cenazesi de eylem esnasında memleketi Van Gürpınar'a gönderilerek top-rağa verildi.

4 Kasım günü firma yetkilileri ile bir görüşme gerçekleştiren işçiler, taleplerinin karşılanması üzerine işbaşı yaptı. İşçilerin talepleri üzerine merdivenlere korkuluklar takıldı, aydınlatma sağlandı.

"Bir Kanun Yeter KHK Zulumü Biter"

İstanbul KHK'lılar Platformu "Haksız Hukuksuz KHK'ların Bütün Sonuçlarıyla Yok Sayılması" talebiyle 3 Kasım günü Kadıköy İskele Meydanı'nda basın açıklaması yaparak TBMM'yi göreve davet etti.

Kadıköy İskele Meydanı'nda "Meclis Göreve KHK'lar Bir Haftada Çöpe", "Bir Kanun Yeter KHK Zulumü Biter" yazılı pankartı açan emekçiler "KHK'lar Soykırımdır", "Adalet İstiyoruz", "Sivil Ölümler Son Bulsun" dövizleri taşıdı. "KHK'lar Gidecek Biz Kalacağız", "İşimizi Geri İstiyoruz" sloganları attı.

İstanbul KHK'lılar Platformu adına basın açıklamasını Yurdagül Şahin okudu.

Bir gecede yayımlanan KHK'larla haksız hukuksuz bir şekilde işlerinin ellerinden alındığını, aynı gece yurt dışı yasağı ile pasaportlarına da el konulduğunu, bu süreç içinde adil ve evrensel hukuk kurallarına uygun yargılanma, savunma, çalışma, eğitim, seçilme haklarının da ellerinde alındığını belirten Şahin, "Bunlarda yetmezmiş gibi seçme hakkımız bile tartışma konusu yapıldı ülke içinde seyahat etme

toplama ve ifade özgürlüğümüz engellenerek temelde örgütlenme hakkımız engellenmek istendi. Sivil ölüme, ağaç köküne, sosyal yalnızlığa, kansere, Meriç'te, Ege'de karanlık sularla ölüme, intihara mahkum edildik" dedi.

Bu mücadeleye ilişkin Bülent Arınç'ın "KHK'lıları böyle ihraç etmeseydiniz de haklarını verip özde çalışmalarının önünü açsaydınız" sözlerine tepki gösteren Şahin "Devlet yetkilileri patron gibi 'benim çalışmak istemediklerim var' diyemez bu vatandaş devlet ilişkisi içinde devlet tarafından yapılan açık bir hukuksuzluğu, keyfiyetin adam kayırmannın, 'benim adamım devlet kurumlarında' olsun anlayışının dile gelmiş halidir. Biz bu anlayışı ve bu anlayışı dile getirenleri kınıyoruz" dedi.

Şahin sözlerini "Sizlerden utanmamızı ve üzülmemizi istemiyoruz. Biz, bizim elimizden zorla aldığınız haklarımızı ve iade-i itibarımızı istiyoruz.

KHK'lar gidecek biz kalacağız ve işimizi geri alacağız" diyerek tamamladı.

İstanbul KHK'lılar Platformu eylemini sloganlarla sonlandırdı.

"Üniversite, İşçileri ve Aileleri Açlığın, Yokluğun İçine Atamaz"

Tez Koop İş Sendikası, İstanbul Üniversitesi sosyal tesislerinde, kantin ve otoparkta çalışan 60 işçinin iş akitletlerinin feshedilmesini protesto ederek işçilerin işe alınması için mücadele edebileceklerini belirtti. 6 Kasım günü Tez Koop İş Sendikası adına basın açıklamasını İstanbul 5 Nolu Şube Başkanı Selahattin Karakurt okudu.

İstanbul Üniversitesi'nin Cerrahpaşa'ya bağlı sosyal tesis, kantin ve otoparklarının yeni yılda işletmeye başlatılmak üzere hizmet satın alımı gerekçe gösterilerek bir şirkete ihale ile verildiğini aktaran Karakurt, burada çalışan işçilere "Burası özel bir işletmedir çalışamazsınız" denildiğini belirterek, "Kantin ve otoparkları ihale ile bir şirkete verilmesi açık biçimde özelleştirme-dir. Bunun anlamı çok açıktır: Aralarında çok sayıda üyelerimizin de bulunduğu üniversiteler ticarethane veya bir işletme değildir. Kar amacı güdülemez" dedi.

Özelleştirmenin işçilerin işsiz kalması, üniversite öğrencilerinin ve çalışanlarının 1 liraya alacakları yiyecekleri, 5 liraya satın alması anlamına geldiğini söyleyen Karakurt, bunun üniversitede çalışanların ve öğrencilerin üzerinden kar amacı gütmekten başka bir şey olmadığını ve buna sessiz kalmayacaklarını belirtti.

İşçilerin iş akitletlerinin feshi bildirimleri geri çekilinceye, üyeleri işlerine dönünceye kadar mücadeleyi sürdüreceklerini belirten Karakurt, "İşçi arkadaşlarımız ve aileleri açlığın, yokluğun ve yoksulluğun içine atılmamalıdır. Bugün Türkiye'de işsiz kalmak ölüme eş değerdedir. Bizden ölüme rıza göstermemizi beklemesinler. Ve göstermeyeceğiz. Herkes bilmelidir ki, yeri yerinden oynatırız. Bu üniversiteleri eylem ve direniş alanına çeviririz. Ne üniversitelerin imajı kalır ne de burada bir faaliyet yapılabilir" dedi.

Bugün YÖK'ün kuruluş yıl dönümü olduğunu anımsatan Karakurt, "Bir kez daha eğitim ve bilim yuvalarının nasıl özelleştirildiğini hep birlikte görüyoruz. Öğrenci arkadaşlar sizlerden destek bekliyoruz. Hocalarımızdan, duyarlı kamuoyundan destek bekliyoruz Üniversiteler ticarethane değil, rektörler bu ticarethaneleri peşkeş çeken işletmeciler değildir, olmamalıdır" dedi.

Lufthansa'da 48 Saatlik Grev

Almanya merkezli havayolu şirketi Lufthansa'da, 7 Kasım itibarıyla uçuş görevlilerinin 48 saatlik grevi başladı.

Grevin başlaması ile birlikte sabah saat 09.00'a kadar Frankfurt Havalimanı'nda iptal edildi. Ülkedeki kabin personeli sendikası Ufo, grevin Lufthansa genelinden diğer havayolu firmalarına da genişletilebileceğini söyledi.

Ufo'nun talepleri arasında yaklaşık 21 bin Lufthansa uçuş görevlisine daha yüksek ücret ve harcırah ödenmesi, geçici işçilere kadroya geçiş imkanlarında iyileştirme var.

Grevin duyurulması ile birlikte Lufthansa 1.300 uçuşunu iptal etmişti. Grevi engellemek için Frankfurt İş Mahkemesi'ne yaptığı başvuruda reddedilmişti.

Mekke'de İnşaat Grevi

İnşaat Ve Yapı İşçileri Sendikası, bir açıklama yaparak Suudi Arabistan'ın Mekke kentinde Baytur firmasına bağlı Aysekar inşaat firmasında çalışan inşaat işçilerinin aylardır ücretlerinin ödenmediğini söyledi.

"Haftalardır gurbete çalışmaya giden inşaat işçileri, birikmiş ücretlerinin ödenmesi için firma yetkilileriyle görüşüyor; firma yetkilileri ise her hangi bir ödeme yapmıyor" diyen sendika, "Baytur firması ve ona bağlı Aysekar firması gurbete çalışan işçileri korkutarak, pasaportlarına el koyarak inşaat işçilerini susturacaklarını sanıyorlar. İnşaat işçisi dün olduğu gibi bugün de kölelik koşullarını dayatan patronların karşısına 'köle değiliz' diyerek çıkacaktır. İnşaat işçisi hakları olanı alacaktır" vurgusu yaptı.

Yaz aylarında Suudi Arabistan'ın Tabuk kentinde Baytur firmasının 150 inşaat işçisi, aylarca ücretleri ödenmediği için eyleme çıkmıştı.

Eylem Yapan İşçiler Gözaltına Alındı

İzmir'de Türkler İnşaat'ın İzmir'deki Bomonti şantiyesinde Ermak adlı taşeron firmada çalışan 25 işçi, 2 aydır ödenmeyen maaşları için 30 Ekim günü vince çıkarak iş bıraktı.

Türkler İnşaat'ın İzmir'deki Bomonti şantiyesinde Ermak taşeron firmasında çalışan işçiler, kule vincine çıkarak maaşlarını talep etti. İşçiler, 28 Ekim Pazartesi günü alacaklarını istedikleri için patronların hakaretlerine maruz kaldıklarını söylüyor. "Eylem yapmaktan başka şansımız yok" diyen işçiler, "yaklaşık 15 işçi üç ayrı vinç kulesinde beklemeyi sürdüreceğiz" diyorlar.

Akşam saatlerine kadar eylemi sürdüren işçileri aşağı indirmeye zorlayan polis, işçileri göz-

altına aldı.

Sabah saatlerinde eyleme başlayan işçilere patronlar 1000-2000 arası ödeme yaptı. Yaklaşık 8-10 bin TL alacağı olan işçiler, bunun yetersiz olduğunu söyleyerek eylemi sürdürdüler.

Şantiye alanında bekleyen işçiler, vinçlerdeki arkadaşlarına yemek götürmek istediklerinde polis, "aşağıya inmeden yemek veremezsiniz" diyerek engelledi.

İşçilere aşağıya inerlerse maaşlarının ödeneceği söylense de, işçiler haklarını almadan, bütün alacakları ödenmeden aşağı inmeyeceklerini söylediler.

Akşamüzeri çevrede haber takibi yapan gazetecileri ve destek için bekleyen işçileri alandan uzaklaştıran polis, eylemdeki işçileri zorla vinçten indirerek gözaltına aldı. İşçilerin işten de atıldığı haberi alındı.

AYAKLANMALAR ZAMANI

Taylan Işık

Tunus, Mısır, Sudan, Irak, Lübnan, Şili, Ekvator, Haiti, Panama derken her gün bir başka ülkede emekçi sınıfların, açların, yoksulların, gençliğin ayaklanmalarına uyanır olduk. Yarın hangi ülkede, hangi nedenden yeni bir ayaklanmanın patlayacağını kimsenin tahmin edemeyeceği koşullardayız.

Ayaklanmaların ne zaman ve nerede patlak vereceğini bilemediğimiz gibi hangi gerekçeyle, ya da daha uygun bir ifadeyle, hangi bahaneyle ortaya çıkacağını bilmek de mümkün değil. Şili emekçi sınıfları ve gençliği, "metro biletleri"ne yapılan zam nedeniyle, Lübnan emekçileri ve gençliği "whatsapp"a getirilen vergi nedeniyle ayaklandılar. İktidarın yıkılmasıyla sonuçlanan Tunus'taki ilk ayaklanmanın seyyar satıcı yoksul bir gencin kendini yakmasıyla başladığını biliyoruz. 2001'de Türkiye'de ayaklanmaya çok yaklaşan isyanın bir esnafın yazarkasasını zamanın Başbakanı Ecevit'in önüne fırlatmasıyla başladığını da...

Ancak şunu biliyoruz: Maddi koşulları olgunlaştığında yani çelişkilerin üst üste bindiği, yoğunlaştığı, ekonomik ve politik krizin emekçi sınıflarda yol açtığı yoksulluk, kızgınlık, öfke dizginlenemez boyutlara vardığında ayaklanma kaçınılmaz biçimde ortaya çıkıyor. Bu koşullar oluştuğunda, ülke ufak bir kıvılcımla tutuşacak bir bozkıra dönüştüğünde, emekçi sınıfların, yoksulların tümünü kesen ufak bir genel bahane ayaklanmaya yol açıyor. Şili, Lübnan, Tunus bunun tartışılmaz kanıtını sunuyor.

Tanık olduğumuz hemen hemen tüm ayaklanmalar bize şu olguyu gösterdiler: Ayaklanma oldukça sıradan bir bahaneyle başlasa da, kısa zamanda, önce sömürücü sınıfın politik güçlerini, sonra politik iktidarın kendisini, daha sonra sömürü düzeninin kendisini hedef tahtasına oturtuyor. İşler, sömürücü sınıfın politik güçlerinin geliştirdiği politikaya da bağlı bir hızla, bu noktaya varıyor. Başlangıçta "whatsapp"a getirilen vergiye karşı ayaklanan Lübnan emekçileri ve gençliğinin, ilerleyen süreçte, başbakanın istifasını yeterli görmeyerek, tüm hükümetin istifasını isteme noktasına gelmeleri gibi. Lübnanlılar bunu "Hepsi Demek, Hepsi Demektir" sloganıyla ifade ettiler.

Bu noktada ayaklanmaların ortaya çıkardığı bir başka dersle karşılaşılıyor: Güçlü maddi temellerden ortaya çıkan ayaklanma, hangi sıradan genel bahaneyle ortaya çıkmış olursa olsun, ilerleyen günlerde, burjuva iktidarın vereceği tavizler, atacağı geri adımlar karşısında, sömülenmek bir yana, daha da güçlü biçimlere, daha ileri hedeflere doğru geliyor. Ayaklanma bir kez kendi kıvamına eriştikten sonra, burjuvazinin taviz ve geri adımları ayaklanmacıları uzlaşma çizgisine çekmek yerine cesaretlendiriyor, güçlerinin bilincine varmalarını sağlar ve daha ileri itiyor.

Fakat öte yandan, burjuva iktidarların ayaklanmayı bastırmak için başvurduğu baskı ve şiddet yöntemleri de aynı etkiyi, üstelik daha güçlü biçimde, yapıyor. Yani, burjuva iktidar baskı ve şiddete başvurduğunda, güçlü nedenlerle ayaklanan yoksullar, işsizler, gençler, geri çekilmek bir yana, daha büyük bir kızgınlık ve öfkeyle hareket ediyor, ileri gidiyorlar. Irak ve Mısır ayaklanmaları, Şili ayaklanması bunun aklı gelen ilk tipik örnekleridir. Şili hükümeti, baskı ve terör uygulayarak ayaklanmayı bastıramadı. Irak hükümeti, yüzlerce kişiyi öldürerek ayaklanmayı bastıramadı. Ama her iki örnekte de ayaklanmacılar daha ileri gitmeye, tüm hükümetin istifasını istemeye başladılar.

NATO, bundan yaklaşık yirmi yıl önce, ikibinli yılların "Ayaklanmalar Yüzyılı" olacağı tespitinde bulunmuştu. Toplumların tarihinde hiç de uzun sayılmayacak bir süredir bu. Yirmi yıl bile geçmeden ayaklanmalar, ateş üstündeki mısır taneleri gibi, önce birer ikişer, sonra artan bir sayıda patlak vermeye başladı. NATO, bu tespiti, ayaklanmalara karşı önlem almak için yapmıştı. Emperyalist saldırıganlığın bu başlıca örgütünü, yüzyılımızın "Ayaklanmalar Yüzyılı" olacağı tespitine götüren şey, bütün dünyada emekçi sınıfların baskı, terör, sömürü, işsizlikten son derece bunalmış olduklarını görmüş olmasıdır.

Kısa bir zaman aralığında bunca ayaklanmanın ve bu kadar geniş bir coğrafyada ortaya çıkmasının bir tek açıklaması var: Devrimci durum bütün dünyada ortaya çıkmış ve aynı şekilde bütün dünyada olgunlaşmıştır. Sömürülen ve ezilen kitleler, sömürüye, kapitalist üretim biçiminin kendilerini üretim araçlarından uzaklaştırarak yaşamdan kovmasına, açlık ve yoksulluk içine sürüklenmesine isyan ediyorlar. İçinde buldukları koşullara artık daha fazla katlanmak istemiyorlar. Yeni bir dünya, yaşanabilir bir dünya istiyorlar.

Buna karşılık, sermaye sınıfının yapabileceği hiçbir şey yoktur. Sermaye sınıfı, sermayenin birikimini, merkezileşmesini sürdürmek, dolayısıyla sömürüyü yoğunlaştırmak zorunda. Bilim, teknoloji ve bunların üretim sürecinde uygulanmaları emeğin üretkenliğini artırır ve böylece, çalışan sınıfların daha az çalışmayla geçimlerini sağlayabilecekleri koşulları fazlasıyla sağlarken; kapitalistler, işçilerin çalışma zamanlarını ellerinden geldiğince uzatmaya çalışıyor. Hükümetler, toplumun tüm gövdesini asalak bir ur gibi saran devleti, toplumun tüm gözeneklerine ulaşacak şekilde büyümek; bunun için ihtiyaç duydukları vergileri artırmak peşindedir. "whatsapp vergisi" buna tipik örnektir.

Bugüne kadar mülksüzleştirilenler, kendilerini yaşamdan kovanları mülksüzleştirmek üzere ayaklanıyorlar. Iraklı ayaklanmacılar için kullanılan çok yerinde bir kavramla, "Açların Devrimi"dir sözkonusu olan. Liberallerin, uzlaşmacıların, bu ayaklanmaları, kitlelerin "kapitalizmin neoliberal politikalarına karşı ayaklanmaları" gibi, yani kapitalizmin kendisine değil, ama şu ya da bu yanına karşı gibi göstermeleri boşunadır. Bu ayaklanmalar kapitalizmin tümünü hedef alıyor. Liberallerin, burjuva uzlaşmacıların, kapitalizmin arkasından ağlayanların çabaları boşuna. Onlar böyle yazdı diye gerçekler değişmez.

Devrimci durumun dünya çapında olgunlaşmış olması, ayaklanmaların da buna uygun olarak dünya yüzeyine yayılması, tarihsel gelişmenin yeni bir evresine girildiğinin somut, pratik kanıtıdır.

Dünya tarihi, insanlığı komünizme götürecektir ayaklanmalar ve devrimler çağına girmiştir.

İhbar Ediyoruz: Açlık Çoğunlukta'dır

"İşte o zaman diyorum ki-
Gelişin şen olsun senin
Her şey esirgesin seni
Çünkü açlık çoğunlukta'dır
Ve ezecektir gücüyle dünyayı
-İkimize bir aşk elbette yetmez
Türlü şeylerin savunulduğu
Diriliğe eşitliğe tokluğa
Artık ayıp olan tokluğa
Çünkü açlık çoğunlukta'dır
Açlık."

T.Uyar

Bir şeyin başına "resmi" yazınca, "bayrak amblemi" koyunca işin ciddiyeti artıyor malumunuz. Oysa tüm bu görsel şovun altında ölümlerimiz yatıyor. Şovdan ziyade mezarlık ya da ögütücü desek daha yerinde olacaktır belki de. Neyse.

30939 sayılı "resmi" gazetede ihbarcılık için bir yönetmelik yayınlandı. Devletin dili ile söylersek: "terör suçlarının ortaya çıkarılmasına veya delillerin ele geçirilmesine ya da suç faillerinin yakalanmasına yardımcı olanlara verilecek ödül hakkında yönetmelik". Bu yönetmeliğin detayları çok da bir şey ifade etmiyor; zira özü, "ihbarcı ol" çağrısı.

Ama böyle bir yönetmeliğe niye ihtiyaç duyulduğu üzerinde durulması gereken bir konu. Bu soruya iki yönlü cevap verilebilir. Birincisi tüm devlet imkanlarına rağmen kendilerince "terörle mücadele" adımı koydukları

toplumsal karışıklık ile yeterince baş edemiyor olmaları ve birikmekte olan öfke.

İkincisi her yanı ile çürüyen toplum. Gazeteler ve internet sahalarına düşen haberler dinci-faşizmin insanları getirdiği çizgiyi açıklamaya yetiyor. Mesela Manisa AKP İl Başkanlığı'nın iş bulmak için

gelen insanlara kurduğu fuhuş pazarlıkları ve aynı pazarlığın haber yapılımasını engelleyen organize suçun parçası adliye erbabı! Bizce kafi.

Biliyorsunuz resmi gazeteler memleketin işçi ölümlerini, kadın ölümlerini, çocuk istismarlarını, toplumsal intiharları yazmaz. Hani ya bu devlet bizimdi ya? Ama yok her-

kes yerini bilecek, ayaklar baş olamayacağına göre, ölümlerinin göz önünde durmasına da gerek yok.

Haberi okuyunca insan irkiliyor: Fatih'te dört kardeş geçim sıkıntısı nedeniyle intihar ediyor; kapılarına da not bırakıyorlar kimse zarar görmesin diye: DİKKAT BU EVDE SİYANÜR VAR!

Ölümün inceliği olur mu? Oluyor işte. Peki ya bu incelik bir uyarı ise?

Bugün biz öldük, yarın size sıra gelecek uyarısı ise! Resmi gazetedeki muhbir vatandaş adayları ise ya bu çizgideki... "İhbar et" dedikleri açlığa dur diyen yan komşun ise... İhbara konu, lisede "geleceğimiz çalışıyor farkında mısınız" diyen genç ise... Varyasyonları çoğaltmak o kadar kolay ki. Toplum artık ikiye ayrılacak "muhbirler"/"muhbir olmayanlar"! Sıradan yurttaşın düşen görev polis anonslarını tikamak olmalı bizce. Her yerden fakslar, mailler, storyler, tweetler ile @egm deyip "AÇLIK ÇOĞUNLUKTADIR" tagı ile her yeri haberdar etmek olmalı. Çünkü terörü ihbar edene ödül var! Büyük ödül!

Peki kim terör?

Kim terörist?

Kim Fatih'te dört kardeşi siyanürle öldüren teröristler? Nerede yaşıyorlar?

Devrimci Hukukçular

Hiç Kimse Çocuklarımıza Borçlu Olduğumuz Geleceğe Güvenle Bakmamızı Elimizden Alamaz!

Devlet başkanı Miguel M. Diaz-Canel Bermúdez'in Ulusal Meclis'te 10 Ekim tarihli konuşmasından haberleştirilmiştir:

Küba Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin birinci sekreteri Sayın başkomutan Raúl Castro Ruz; tarihi kuşağımızın sevgili yoldaşları; Halk İktidarı Ulusal Meclisi ve Devlet Konseyi Başkanı Compañero Esteban Lazo; Devlet Konseyi üyeleri; Milletvekilleri; Küba halkı,

Bugün 10 Ekim ve biz Kübalılar birbirimizi kutlamalıyız. Carlos Manuel de Céspedes'in de dediği gibi "... Küba'nın özgürlüğü ve bağımsızlığının ilk günü olarak tarihe geçen bugün", 1868'de, o tarihten bu yana, güçlü sesi göz önüne alındığında, ulusal takvimimizde en çok kutlanan tarihlerden biri olurken, anavatanımıza koşulsuz hizmet yeminimizi yinelememiz bizlere hatırlatıyor.

Ülkemiz daha sonra tarihsel olarak önemli süreçler yaşamaya devam etse de, prangaların kırıldığı ve bir kadının yaptığı bayrağını yeni ellerde dalgalanmaya başladığı o günlerden ilham almaktadır.

Siyahlar ve beyazlar, kadınlar ve erkekler, neredeyse bütün gençler ve kahramanlar olarak en genç Kübalılar hep birlikte ilk kez bir ideali kucaklıyordu. Bu, daha öncesinde tahayyül edilmemiş bir tarih olan 10 Ekim'de gerçekleşti.

(...) Bu anıları çağrıştırmaktaki amacım ne? İlk olarak elbette geçmişe ve bugüne olan bağına vefa borcumuzu ödemek ve La Demajagua'daki ilk günde olduğu gibi tehditler ve risklerle dolu 151 yıldır süren bağımsızlığımızı koruma mücadelemizin bugüne bağlılığımızı kurmaktır.

Bugün özellikle Küba gençliğini bu mücadelelerin merkezine yerleştiren şartları vurgulamayı özellikle istiyorum, 10 Ekim 1868'den sonra, Temmuz 1962'de Santiago de Küba'da neredeyse yüzyıl sonra, Fidel Oriente Üniversitesi'nde öğrencilere şöyle seslendi:

"Devrim sadece şu an için yürütülen bir mücadele değildir, asıl olarak devrim gelecek için yürütülen bir mücadeledir; adaletli, insan onuruna yakışır bir toplumsal yaşam kurabilmek ve geleceğin anayurdunun ev sahipliği yaptığı halkların üzerinde yaşayabileceği bir ülke kurabilme mücadelesini, devrim mücadelesinin başat görevlerinden sayıyoruz.

Devrim, geçmişte de günümüzde de gelecek için yürütülen bir mücadeledir"

Diaz Canel sözlerine şöyle devam etti:

Bizler bu yüzden savunma ve ekonomiyi en başa ve aynı odaya koyduk. Bir anlığına bile olsa bir devrimin savunmaya değer olduğunu ve bu dersi unutanların bunun hakkında konuşmak için yaşama şansı bulamadıklarını unutmadık. Ekonomi, sosyal üst yapının temeli ve sürdürülebilirliği açısından, geleceğin büyük belirleyicisidir.

Geçtiğimiz günlerde Cumhurbaşkanlığı'nın web sitesinde, "Bir ülke olarak düşün" diyerek bir çağrı yayınladık ve çağrıya gelen 1.200'den fazla yanıt dikkatlice okuduk; geleceğe dair bir sürü olumlu ve güven içeren yanıt aldık, fakat bazı durumlarda geleceğe dair kaygı taşıyan yanıtta da rastladık.

(...) Kapitalist dünyanın geldiği şu aşamada hegemonik bir güç tarafından yönlendirilen, uluslararası yasallığa saygısı olmayan, tehdit ve yaptırımlarla taleplerini dayattığı bir dünya var karşımızda.

Tehlikeli medya tarafından manipüle edilen bir dünya, Venezuela gibi sağlam ve barışçıl bir ülkeye karşı kampanya yürütürken, halk arasında herhangi bir desteği olmayan bir sahtekarın "Başkan" olarak meşrulaştırılmasında ısrar eden bir dünya...

Birleşmiş Milletler Genel Kurulu kürsüsünün sosyal sistemleri ve egemen hükümetleri kovmak, küçümsemek, tehdit etmek ve reddetmek için kullandığı ve askeri seçeneğe de dahil olmak üzere her türlü müdahaleyi teşvik etmek amacıyla utanmadan yalanların söylendiği bir dünya...

(...) Halklar arasında duvarlar kuran, aileleri ayıran, göçmen çocukları hapseden, halklar arasında dayanışmayı yasaklayan ve diğer ulusların gelişimini engelleyen, iklim değişikliğini göz ardı ettiklerinde insan türlerini tehlikeye sokan ve bilimsel uyarıları reddettiği için ormanları yani ciğerleri yanan bir dünya...

(...) Fakat bizler kapitalist dünyanın aksine halklarımızın mutluluğu için yıllardır çabaladık ve oldukça mesafe kat ettik. Bundan şüphe duyan varsa, 60 yıllık devrimci tarihe bakabilirler: okuryazarlık kampanyası ve halkımızın eğitimi ile başlayarak, bizi farklılaştıran değerli insan sermayesini oluşturmanın temelini atmak ve bilim ve tıbbın gelişimini uluslararası seviyeye çıkarmak, ABD yönetimi tarafından sıkıştırılan vahşi ablukaya göğüs germemize izin vermeyen erken uyarı sistemi ve hazırlıklara rağmen danışmanlarımızın hesapladığından daha az zararla çıkmak.

Bugün sizin önünüzde vermiş olduğumuz söz, bu uygulamayı sürdürmek ve güçlendirmek, eğittiğimiz paha biçilmez insan sermayesinden ve bilginin ürettiği öngörünün bir sonucu olarak, akademi ve bilimin devlet yönetiminin verimliliğini arttırmadaki avantajlarından yararlanmaktan ibarettir.

(...) Bu halk, bir kereden birçok defa daha fazla dünya halklarının dayanışmasının başkenti olmuş Havana'da, bizden yardım talep edenlere ve dünyanın dört bir yanında buna en çok ihtiyaç duyanlara bütün imkanları sunmayı bekliyor, emperyalist canavarın darbelerine karşı yakılan bir ateş gibi destekleyici, anti-emperyalist bir dalga, 500'üncü yıldönümünün gelmesini bekliyor..

(...)Maceo'nun, Martí'nin, Camilo'nun, Che'nin, Almeida'nın, Vilma'nın, Celia'nın, Fidel'in ve Raul'un topraklarında Bronze Titan'ın uyarısı bir milimetre olsun değişmedi: "Her kim Küba'yı almak isterse, eğer savaşta gerbermemişse, sadece onun kan emmiş toprağının tozlarını toplayacaktır".

Kadın ve erkek yoldaşlar,

Yoğun ve zorlu günler bizi bekliyor, fakat hiç kimse çocuklarımıza borçlu olduğumuz geleceğe ve ailelerimizin direnerek kazandığı avatana olan güveni bizden alamayacak.

Yaşasın Özgür Küba!

Ya Sosyalizm Ya Ölüm!

Ya Vatan Ya Ölüm!

Kazanacağız!

Almanya'da Che'den Deniz'e Konseri

Almanya'nın Reutlingen şehrinde 3 Kasım 2019 Pazar günü Mücadele Birliği Platformu olarak "Che'den Deniz'e Gerçekçi Ol İmkansız İste" isimli bir konser gerçekleştirildi.

Konser hazırlıkları haftalar öncesinden başladı. Çalışma grubu oluşturuldu, afiş ve biletler bastırıldı, gruplar halinde bilet satışına çıkıldı, çeşitli etkinliklerde stant açıldı ve sosyal medya hesaplarından konsere çağrı yapıldı.

Reutlingen'deki Franz-K Kültür Merkezinde gerçekleştirilen konser, saat 13.30'da sunucuların yaptığı Hoşgeldiniz konuşmasıyla başladı. İmkansız isteyenlerin, düşleri gerçeğe dönüştürme çüretini gösterenler anlatıldığı konuşmada; "İmkansızdır belki Che'nin imkansız düşlerinin Deniz'de, Mahir'de, İbrahim'de, Mazlum'da buluşması, gerçek olması; ama artık biraz daha yaklaştığımız gerçektir bu..."

Şimdi de imkansız isteme zamanıdır, Daha fazla gerçekçi olup Devrim deme zamanıdır.

Bizi vareden ve bundan sonra da varedecek imkansız iddialarımıza inananlar, Yüreği Rojava'da atanlar, HOŞGELDİNİZ!" denildi.

Açılış konuşmasının sonrasa konsere ilk olarak sanatçı dostumuz Özgür Murat sahne aldı. Söylediği ezgilerle büyük beğeni toplayan Özgür Murat'tan sonra sıra bizimle bu günümüzde de dayanışmasını esirgemeyen Özgür Öktem'de idi. Özgür'ün coşkulu ezgileriyle de halaya duruldu.

Konser yarım saat aranın ardından genç ve yetenekli bir arkadaşımızın, Diyar'ın kısa bir dinletisiyle devam etti. Diyar'ın ardından Mücadele Birliği Platformu ve Gece Tertip Komitesi adına birer konuşma yapıldı. Rojava'ya yapılan işgal saldırılarına karşı çıkanın dünya çapında yaygınlaşan yeni evre devrimlerinden bağımsız olamayacağı vurgusunun yapıldığı konuşmadan bazı bölümleri aktarıyoruz:

"Bizler burada Almanya'da, kapitalist sistemin henüz krizlerden pek etkilenmeyen amiral gemisinde yaşarken, dünyanın geri kalanı, adeta yağın yeri! Gün geçmiyor ki, yeni bir isyan eklenmesin yükselen bu dalgayı. Yanbaşımızdaki Fransa ve İspanya'dan Latin Amerika'nın Ekvador, Haiti, Honduras, Şili'sine, Ortadoğu'nun Lübnan'ı, Irak'ından Azerbaycan'a kadar yerkürenin dört yanı isyanlarla sarsılıyor..."

Bu isyanların her bir ülkenin hükümetlerinin hatalarıyla açıklanamayacağına belirtildiği konuşmada, tüm bu yaşananların en kestirme açıklamasının görülmemiş yıkımlara uğratılan, yaşamdan kovulan insanlığın her yerde emperyalist-kapitalist sisteme isyanı olduğu vurgulandı, "Kalbimiz onlarla beraber atıyor. Kalbimiz Şili'de, Sudan'da,

Evador'da, Lübnan'da, ama bugün, en çok da Rojava'da atıyor!" denildi.

Başta Kürt halkı olmak üzere, Rojava'daki emekçi halkların işgal saldırısına karşı en yiğit kızları ve oğullarıyla direndiğinin belirtildiği konuşmada savaşın nereye varacağı konusunda ise şöyle denildi:

"Eğer bütün dünya ve bölge gericiliği karşısında Rojava halkları, zamanın Paris Komünarları gibi yalnız olsaydı, durum gerçekten de umutsuz olurdu... Oysa bütün dünya halkları, Rojava halklarının, Kürt halkının özgürlüğünden yanadır. Çünkü Rojava Devrimi, Ortadoğu devriminin ve dünya devriminin bir parçasıdır. İşte bu yüzden Şili'de ayaklanan halklar, Rojava'lı kardeşlerine selam gönderiyorlar. Rojava'nın asıl devrimci gücü burdadır ve tam da bu yüzden kazanacaktır. Halkların mücadele birliği şiarı, tüm ezilen halklar için, kurtuluşun yegane şiarıdır."

Türkiye ve Kürdistan halklarının kurtuluşu için birleşik devrimin zorunluluğuna vurgu yapılan konuşma, "Hayat devrimden yana akıyor. Halklar birbiri peşi sıra, halaya kalkar gibi isyana kalkıyor. Ayaklanmalar yüzyılı sürüyor. Sıranın bize gelmeyeceğini düşünen var mı? O halde, başlar yukarı yoldaşlar! Devrime ve özgürlüğe olan inancımızla, hiç olmadığımız kadar kenetlenelim. Safları sıkılaştıralım. Geliyor gelmekte olan!" denilerek sonlandı.

Konuşmanın ardından Konser programı, gelen mesajların okunmasıyla devam etti. Programa Rojava'dan gönderilen ve izleyenler tarafından coşkuyla karşılanan sesli mesajda, Rojava Devriminin teslim olmayacağı vurgusu yapıldı.

Mesajların ardından ezgileriyle izleyenleri coşturan Emrah Şin Ceyran sahneyi aldı. Son olarak sahneye duruşu ve ezgileriyle her zaman ezilenlerin, Kürt halkının yanında olan, Kobane'den bugüne direnişin ve özgürlük savaşının sesi olan Seyda Perinçek, izleyenlerin karşısına çıktı. Seyda Perinçek'in Kürtçe seslendirdiği ezgilerinin ardından konser programı sona erdi.

Mücadele Birliği/Almanya

Politik Kadın Konseyi

1-3 Kasım 2019 tarihleri arasında Almanya'nın Erfurt kentinde "Politik Kadın Konseyi" toplantısı- nın 12.si gerçekleşti.

1 Kasım Cuma günü 12.00'de açılış konuşmasıyla başlayan toplantı, Almanya dışındaki ülkelerden gelen kadın konukların takdimi ve selamlamaları ile devam etti.

Yapılması planlanan 3. Dünya Kadın Konferansının 2021 yılı Eylül ayında Tunus da yapılacağı kararı açıklandı. Kadınlar bunu büyük bir coşkuyla karşıladılar.

Öğleden sonra belirlenen 7 farklı konu başlığı altındaki forumlara geçilerek, tartışmalara devam edildi.

Farklı kadın hareketleri ve Organizasyonları tarafından bölgesel ve enternasyonal biçimde ortaklaşa hazırlanması hedeflenen forumların tartışma başlıkları şunlardan oluşturulmuştu:

Cesur kadınlar dünya çapında gerici hükümetlere karşı savaşıyor!

1. Biz olaylara toplumsal bakıyoruz bu yüzden her yerdeyiz. Bu yüzden işyerlerinde, ofislerde, anaokullarında, bakım işlerinde ve sendikalarda daha da aktif olmalıyız.

2. Gençlik ve Eğitim; Gençliğin geleceği için, gelecek sorunlarıyla ilgileniyoruz. Gençlik hareketi hangi yolu ve hangi hedefi kullanıyor?

3. Göç toplumsal ilerlemenin anasıdır. Uluslararası dayanışma bizim gücümüzdür ve toplumsal değişimin kaynağıdır.

4. Kadın ve Çevre; hayatımızla ilgili fikir alışverişinde bulunuyoruz, birbirimizden öğreniyoruz ve bakış açılarını tartışıyoruz.

5. Gericici hükümetlerin çoğalması aile ve diğer yaşam şekillerini direkt etkilemektedir. Sevgi ve hoşgörüye dayalı, ekonomik bağımsızlık içinde bir yaşamı nasıl kurgularız.

6. Gelecek için bakış açımız; Hayalleri bilim-selleştirelim! Kadının kurtuluşu için gelecek vizyonu nelerdir?

7. Emperyalizm, dünya kadınlarını boğmaktadır. Akşam 18.00'e kadar sürdürülen tartışmalara ertesi gün devam edilmek üzere ara verildi.

Çeşitli gösteri ve müzikle devam eden etkinliğin gece saat 22.00'da sona erdi.

2 Kasım Cumartesi sabah saat 10.00'da bir mi-

tingle açılış yapıldı

"Cesur Kadınlar Dünya Çapında Gericici Hükümetlere Karşı Mücadeleyi Yükseltiyor" başlığıyla gerçekleştirilen yürüyüş, Anger Meydanı'na kadar devam etti.

Thüringen eyaletinde geçen hafta yapılan seçimlerde %25 oy alan sağcı parti AfD'nin o esnada Karl Marx caddesinde bir otelde yapmakta olduğu kutlama toplantısı, yürüyüş yapan kadınlar tarafından gürültü çıkararak ıslık çalarak protesto edildi. Yürüyüş, meydana gelindikten sonra, diğer ülkelerden katılan kadınların kısa mesajları ile sürdürüldü. Kadının özgürleşmesi ile ilgili ve kapitalizmin kadın cinsini yok etmesine, baskı altına alma girişimlerine karşı bunu kabul etmeyeceklerini haykıran konuşmalarla ve yapılan coşkulu müziklerle sona erdi. Mitingde Emekçi Kadınlar'ın (EKA) hazırladığı "Dünyaya Başkaldırıyoruz" diyen Almanca bildirisi dağıtıldı.

Ardından yine forumların yapıldığı toplantı salonuna dönen kadınlar, bir önceki gün konu başlıklarıyla sürdürülen tartışmaya devam ettiler.

Emekçi Kadınlar'ın da yer aldığı forum, gericici hükümetlerin çoğalması aile ve diğer yaşam şekillerini direkt etkilemekte; sevgi ve hoşgörüye dayalı ekonomik bağımsızlık içinde bir yaşamı nasıl kurgularız konusu üzerine idi.

Forumlar geniş katımlı ve canlı tartışmalarla sürdürüldü. Konuşan her kadının ortaya koyduğu sonuç, kapitalizm koşulları altında kadının ezilmesinin ve sömürülmesinin bitmeyeceği ve asıl olarak sorunun sistem sorunu olduğu ve bu sistemin değiştirilerek yeni bir dünya kurulması gerekliliği sonucu ortaya çıktı.

Bütün forumlarda ortaya çıkan tartışma sonuçları toparlanıp yazılı olarak açıklanacak.

Akşam yine bütün kadınların getirdiği yemeklerden oluşan akşam yemeğinden sonra müzik grubunun çeşitli dillerden sunduğu müzik dinletisine kadınlar da eşlik ettiler ve büyük bir coşkuyla geceyi sonlandırdılar.

Üçüncü gün, 3. Dünya Kadın Konferansı için ulusal hazırlık toplantısı ve Avrupa Kadın Konferansı gönderilecek delege seçimi gündemiyle, bu yılki toplantıyı organize eden kadın meclisinin hesap devri ve yeni meclisin seçiminin yapılması ile devam etti.

Emekçi Kadınlar / EKA

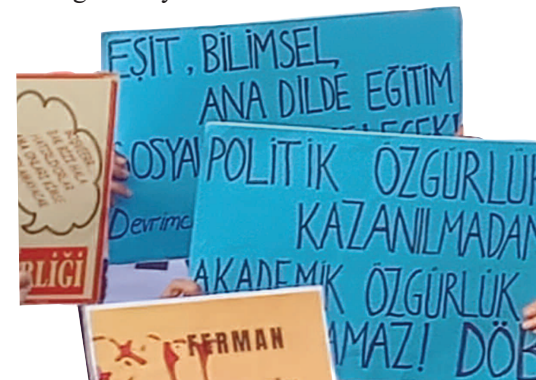

"Gericiliğe Karşı Bilimi, Baskılara Karşı Özgürlüğümüzü Savunacağız"

İstanbul Üniversite öğrencileri, 12 Eylül askeri darbesinin ardından kurulan Yüksek Öğretim Kurumu'nun (YÖK) kuruluş 38'inci yıldönümünde Kampus önünde basın açıklaması yaparak bir kez daha YÖK'ü protesto etti.

6 Kasım günü yapılan açıklama öncesinde, İstanbul Üniversitesi Ana Girişi'nin bulunduğu Beyazıt Meydanı'nı polis tarafından abluka altına alındı.

İstanbul Üniversitesi öğrencileri adına açıklamayı Özlem Özdemir okudu. YÖK'ün üniversitelerde sorgulamayan bir nesil yaratma çabasının ürünü olduğunu ifade eden Özdemir, "Üniversitelerde bilimden ve politikadan uzak uygulamalar, YÖK'ün kuruluşundan beri yaptığı yegane şeydir" diyerek bugüne kadar YÖK eliyle yürütülen üniversiteleri baskı altında tutma politikalarının bugün de iktidar eliyle sürdürüldüğünü söyledi.

Üniversitelerin ticarileşmeye dönüştürüldüğünü belirten Özdemir, "Üniversiteler artık bir şirket gibi yalnızca 'vaatleri' ile karşımızda ve sermaye yararına çalışıyor. Saraylara milyonlarca lira bütçe ayıranlar, en temel hakkımız olan eğitim hakkına göz dikiyor. Okuyabilmek için çalışmak zorunda kaldığımız gibi üniversiteden koca bir borç yükü ile mezun oluyoruz. Mezun olduğumuzda ise bu borçları ödeyebilmek için iş bile bulamıyoruz. TÜİK verilerine göre genç işsizlik yüzde 27,1. Her 4 gençten biri işsiz. 81 ile üniversite açmakla övünenler genç işsizliğe de çözüm bulmalıdır" dedi.

Bir çok fakültenin şehir merkezinden uzak yerlere taşındığını hatırlatan Özdemir, "Üniversiteleri bölerek rant sevdaşları olduklarını bir kez daha gösterdiler. Nerede ağaç varsa orayı rant alanı olarak görenler, ODTÜ Kavaklık'ta öğrencilerin haberi olmadan kaçak KYK yurdu inşaatına başladı. Öğrencilerin direnişi sonucunda ODTÜ Kavaklık'a KYK yurdu yapılmadı. Nasıl ODTÜ'ye kaçak yurt yatırmadıysak, Yıldız Teknik Üniver-

sitesi Davutpaşa Kampüsü'nde de Millet Bahçesi'ne izin vermeyeceğiz. Öğrencilerin en temel ihtiyaçlarına gelince bütçe yok diyenler, beton yağınından başka bir şey olmayan Millet Bahçesi'ne tam 14 milyon lira bütçe ayırdılar. Bütçe Millet Bahçesi'ne değil, öğrencilere verilmelidir. Gençlik üniversiteleri bölünenler, rantı açmak isteyenlerin, öğrencileri müşteri yerine koyanların her zaman karşısında olacak. Üniversiteler, Saray'ın da YÖK'ün de değildir. Üniversiteler öğrencilerindir" diye belirtti.

Basın açıklamasının ardından öğrenciler, okudukları üniversitelerde yaşanan sorunları aktardı. Eylem, Beyazıt Marşı'nın okunmasının ardından sona erdi.

Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü Olan

25 Kasım'da Sokaklara!

